

DIARI DE SESSIONS DEL PLE DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

D.L.P.M. 770-1987

Fq.Con.núm.33/27

III Legislatura

Any 1995

Número 153

**Presidència
del Molt Honorable Sr. Cristòfol Soler i Cladera.**

Sessió celebrada dia 30 de març del 1995.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I.- PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 651/95, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Lluís Coll i Al·lès, del Grup Parlamentari PP-UM, relativa a memòria d'activitats del 1994 a l'Escola Nacional de Vela Calanova. 6362
- 2) RGE núm. 657/95, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Andreu Mesquida i Galmés, del Grup Parlamentari PP-UM, relativa a reclamacions a la Direcció General de Consum. 6363
- 3) RGE núm. 670/95, presentada per l'Hble. Sra. Diputada Carlota Alberola i Martínez, del Grup Parlamentari PP-UM, relativa a voluntariat social 6363

- 4) RGE núm. 685/95, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Carles Cañellas i Fons, del Grup Parlamentari PP-UM, relativa a distribució de les obres de proveïment i sanejament d'aigües per municipis. 6363
- 5) RGE núm. 691/95, presentada per l'Hble. Sra. Diputada Pilar Ferrer i Bascuñana, del Grup Parlamentari PP-UM, relativa a exposicions a Sa Llonja. 6364
- 6) RGE núm. 1090/95, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Cosme Vidal i Juan, del Grup Parlamentari MIXT, relativa a POOT d'Eivissa i Formentera. 6364
- 7) RGE núm. 698/95, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Joaquim Ribas i de Reyna, del Grup Parlamentari PP-UM, relativa a nomenaments de funcionaris. 6365
- 8) RGE núm. 704/95, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Cristòfol Huguet i Sintes, del Grup Parlamentari PP-UM, relativa a educació ambiental. 6365
- 9) RGE núm. 725/95, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Antoni Pons i Villalonga, del Grup Parlamentari PP-UM, relativa a situació de l'urani dels avions d'Spaniax. 6366
- 10) RGE núm. 432/95, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Josep M. Martínez i Polentinos, del Grup Parlamentari PP-UM, relativa a instal·lacions d'energia solar (panells solars tèrmics). 6366

II.- PROPOSICIONS NO DE LLEI:

- 1) RGE núm. 1270/95, presentada pel Grup Parlamentari PSM i EEM, relativa a creació d'un pla d'ajut a les entitats per promoure la supressió de les barreres arquitectòniques. 6366

III.- DEBAT DEL DICTAMEN DE LA COMISSIÓ D'HISENDA I PRESSUPOSTS, DE LA PROPOSICIÓ DE PROPOSICIÓ DE LLEI RGE núm. 345/95, presentada pel Grup Parlamentari PP-UM, relativa a règim econòmic i fiscal especial de les Illes Balears. 6370

IV.- DEBAT DEL DICTAMEN DE LA COMISSIÓ D'ASSUMPTES INSTITUCIONALS I GENERALS, DE L'ESCRIT EXP. 3-94/PCTI-0003, RGE 5256/94, presentat per la Comissió Tècnica Interinsular, com a proposta d'atribució de competències als consells insulars en matèria d'activitats classificades. 6399

EL SR. PRESIDENT:

Sres. i Srs. Diputats. Bones tardes a tots. Comença la sessió. El primer punt de l'ordre del dia correspon a preguntes.

I.1) Pregunta RGE núm. 651/95, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Lluís Coll i Al·lès, del Grup Parlamentari PP-UM, relativa a memòria d'activitats del 1994 a l'Escola Nacional de Vela Calanova.

La primera és la 651, del diputat Sr. Coll i Al·lès, del Grup Parlamentari PP-UM, relativa a memòria d'activitats del 94 de l'escola nacional de vela de Cala Nova.

EL SR. COLL I AL·LÈS:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller. Com ja s'ha dit, ens agradaria saber quines han estat les activitats durant l'any 1994 de l'escola nacional de vela de Cala Nova.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Coll. Té la paraula el Conseller Sr. Rotger.

EL SR. CONSELLER DE CULTURA, EDUCACIÓ I ESPORTS (Bartomeu Rotger i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Sr. Coll, miri, la memòria és molt extensa, perquè hi ha hagut moltes activitats, però, de totes maneres, com a resum, molt breu, li diré que hi ha hagut 211 cursets, sobretot de vela, i que això ha suposat l'assistència de més de 1.500 alumnes. Per tant, jo crec que això és un resum molt concret que facilita la resposta a aquesta pregunta. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Vol tornar a fer ús de la paraula? No.

1.2) Pregunta RGE núm. 657/95, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Andreu Mesquida i Galmés, del Grup Parlamentari PP-UM, relativa a reclamacions a la Direcció General de Consum.

Passam a la segona pregunta, que és la 657, del diputat Sr. Mesquida i Galmés, del Grup PP-UM, relativa a reclamacions a la direcció general de consum.

EL SR. MESQUIDA I GALMÉS:

Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Sr. Conseller de Sanitat.

EL SR. PRESIDENT:

Formuli la pregunta.

EL SR. MESQUIDA I GALMÉS:

Al membre del Govern que tenguí a bé contestar-me, li voldria demanar quin nombre de reclamacions s'han presentat a la direcció general de Consum durant l'any 1994.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Té la paraula la Sra. Estaràs.

LA SRA. VICE-PRESIDENTA DEL GOVERN (Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. L'any 1994, en relació a consultes, s'han efectuat 4.832 consultes, cosa que suposa un augment d'unes 800, aproximadament un 19% més que l'any 93. En relació a reclamacions, que és un poc el que se'ns demanava, han estat 1.456 denúncies i reclamacions, que vénen a ser unes 328 més que a l'any anterior. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Estaràs.

1.3) Pregunta RGE núm. 670/95, presentada per l'Hble. Sra. Diputada Carlota Alberola i Martínez, del Grup Parlamentari PP-UM, relativa a voluntariat social.

La tercera pregunta és la 670, de la Sra. Alberola i Martínez, del Grup PP-UM, relativa a voluntariat social. Té la paraula la Sra. Alberola.

LA SRA. ALBEROLA I MARTÍNEZ:

Moltes gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Voldriem demanar al Govern, en relació amb voluntariat social, com pensa la Conselleria de Sanitat coordinar les seves activitats. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Alberola. Prec silenci als diputats, per favor Té la paraula la Sra. Estaràs.

LA SRA. VICE-PRESIDENTA DEL GOVERN (Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. En relació a com pensam coordinar les activitats en el tema de voluntariat social, vull dir que es va organitzar, en el Centre Cultural "Sa Nostra", un debat sobre voluntariat. A partir d'aquí es varen implicar les distintes administracions que tenen competències en el camp d'acció social i, a partir d'aquí, la Conselleria de Sanitat ha fet una espècie de pla d'actuació en relació a l'elaboració d'un decret que regula el desenvolupament a la nostra Comunitat d'aquest tema, i la creació d'un fòrum, que es dirà fòrum de voluntariat social de la Comunicat Autònoma de les Illes Balears, i la creació i regulació dels instruments necessaris per fer efectiu, a cada illa, aquest fòrum de voluntariat, així com la potenciació del marc de col·laboració amb els Consells Insulars. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Estaràs.

1.4) Pregunta RGE núm. 685/95, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Carles Cañellas i Fons, del Grup Parlamentari PP-UM, relativa a distribució de les obres de proveïment i sanejament d'aigües per municipis.

La quarta pregunta és la 685, del diputat Sr. Carles Cañellas i Fons, del Grup PP-UM, relativa també a voluntariat social. Té la paraula... Perdó, la pregunta 685 és relativa a distribució d'obres d'abastiment i sanejament d'aigües per municipis. Té la paraula el Sr. Cañellas.

EL SR. CAÑELLAS I FONTS (Carles Felip):

Gràcies. Quina és la distribució de les obres d'abastiment i sanejament d'aigües per municipis?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Cañellas. Té la paraula el Sr. Reus.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Bartomeu Reus i Beltran):

Sr. President. Sr. Diputat, és una relació un poc llarga, però, a títol de resum li diré: Muro, Santa Margalida...

(Rialles).

... Sa Pobla, Cala D'Or, Cales de Manacor, bé, una quarantena d'ajuntaments.

(Rialles).

Per altra banda, quant a obres d'abstiment -perdonin-, Srs. Diputats, perdonin-, hem d'anar a les obres de Palma, Calvià, Eivissa, Pollença, Muro, Sant Antoni Abat, Selva i Formentera. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Pregaria a tots que, a pesar que sigui el darrer dia, que procurassin mantenir les maneres.

(Rialles).

1.5) Pregunta RGE núm. 691/95, presentada per l'Hble. Sra. Diputada Pilar Ferrer i Bascuñana, del Grup Parlamentari PP-UM, relativa a exposicions a Sa Llotja.

La pregunta següent és la 691, de la Sra. Ferrer i Bascuñana, del Grup PP-UM, relativa a exposicions a Sa Llotja. Prec silenci als diputats.

LA SRA. FERRER I BASCUÑANA:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Un poc com a continuació a la pregunta que ahir li vaig formular, sobre els visitants de les exposicions de Sa Llotja, i donat que, efectivament, són exposicions de gran prestigi i molt visitades, avui estàvem interessats en saber quines exposicions té previst realitzar la Conselleria de Cultura, Educació i Esports a Sa Llotja durant 1995. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Ferrer. Té la paraula el Conseller Sr. Rotger.

EL SR. CONSELLER DE CULTURA, EDUCACIÓ I ESPORTS (Bartomeu Rotger i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Sra. Ferrer, com a continuació a l'anterior resposta, li diré que hi ha programades sis exposicions, una ja feta, Joan Fuster, l'altra s'està fent, del Consell Insular de Mallorca, amb la nostra col·laboració i la de l'ajuntament de Palma, que són els espais escènics de Joan Miró; pintors d'avantguarda, pintura del segle XIX, Robert Greeps i finalment l'escola pollencina. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

1.6) Pregunta RGE núm. 1090/95, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Cosme Vidal i Juan, del Grup Parlamentari MIXT, relativa a POOT d'Eivissa i Formentera.

Passam a la sisena pregunta, que és la 1090, del diputat Sr. Vidal i Juan, del Grup Parlamentari MIXT, relativa a POOT d'Eivissa i Formentera. Té la paraula el Sr. Vidal i Juan.

EL SR. VIDAL I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President. Com que supòs que no em permetrà, abans de la pregunta, fer un discurs d'acomodament, vaja, és l'última pregunta que feim aquesta legislatura. Formulo la pregunta, senzillament. Hi ha alguna possibilitat -deman al Sr. Conseller de Turisme- que el pla d'ordenació de l'oferta turística per Eivissa i el de Formentera estiguin enllestits abans que finalitzi la legislatura present? Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vidal. Té la paraula el Conseller Sr. Flaquer.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Gràcies, Sr. President. Em sap greu aquest dia de curs no poder-li donar una resposta positiva al 100%. Sí li puc advertir que, si estar enllestit és tenir el document tancat, i tenir la feina de camp feta i tot això, li puc assegurar que està fet, però procedir ara, a una aprovació provisional, que donaria lloc a una exposició pública de dos o tres mesos, amb unes eleccions, nosaltres creim que és... Dir-li ara, avui, aquí, que l'aprovaré definitivament i que el deixarem enllestit, seria dir-li mentides i, en conseqüència, he de reconèixer que no podrà estar acabat abans d'aquesta legislatura. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Flaquer. Vol tornar a fer ús de la paraula el Sr. Vidal? Té la paraula.

EL SR. VIDAL I JUAN:

Moltes gràcies. Bé, la legislatura no acaba avui, Avui acaba el període de sessions, ja sé que, per avui, no el pot tenir llest. Però avui, precisament, m'he despert amb una bona notícia per a Mallorca -així ho han dit a l'emissió de ràdio SER-, que deia que, per a Mallorca, ja estava tot llest. S'ha felicitat tothom, jo també, perquè a vostè no li agrada dir mentides, Sr. Conseller, i, per tant, a veure si jo m'equivoco. Vostè no va dir que estarien junts, acabats i enllestits, al mateix temps, els plans del POOT de Mallorca i el de la resta de les Illes? No és la segona pregunta, perquè jo li havia promès que no en faria altre. Però me la faig, per saber si ho somniat, si ho he llegit, o si vostè ho ha dit. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vidal. Té la paraula el Conseller Sr. Flaquer.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Gràcies, Sr. President. M'agradaria que en el darrer dia de sessió i de legislatura, on acaba aquest període, constàs clarament que aquest Conseller mai, mai en absolut, no ha dit això que vostè ha dit. Mai no hem dit que el POOT d'Eivissa i Formentera i el de Menorca s'aprovin al mateix temps que el de Mallorca. No ho hem pogut dir perquè érem conscients que això era impossible. Un va començar abans, els altres van al darrera, però sí li puc assegurar, encara que sigui al final d'aquesta legislatura, que el POOT d'Eivissa i Formentera serà una realitat ben aviat. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.7) Pregunta RGE núm. 698/95, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Joaquim Ribas i de Reyna, del Grup Parlamentari PP-UM, relativa a nomenaments de funcionaris.

Passam a la setena pregunta, que és la 698, del diputat Sr. Ribas de Reyna, del Grup Parlamentari PP-UM, relativa a nomenament de funcionaris. Té la paraula el Sr. Ribas de Reyna.

EL SR. RIBAS DE REYNA:

Moltes gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Quantes actuacions ha duit a terme la Conselleria de Governació en matèria de nomenament de funcionaris de normalització local amb habilitació local des que es va atribuir aquesta competència a les Comunitats Autònomes? Moltes gràcies, Sr. President.

(Aplaudiments).

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Ribas de Reyna. Té la paraula la Consellera Sra. Cirer.

LA SRA. CONSELLERA DE GOVERNACIÓ (Catalina Cirer i Adrover):

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Com vostè molt bé sabrà, a la disposició addicional novena de la llei 22/93, de 29 de desembre, de mesures fiscals, administratives, laborals i de funció pública, se'ns va atribuir, a les Comunitats Autònomes, les competències d'execució sobre classificació de llocs de treball, nomenament provisional, comissions de serveis, acumulacions i permutes a cada àmbit territorial. En funció d'aquesta disposició, els expedients que s'han duit a terme de funcionaris d'habilitació nacional, han estat un

total de 14 que, desglossats, són: acumulació de secretaria i intervenció 4, nomenament provisional d'intervenció 5, i un de cada, adscripció a càrrec de secretaria, comissió de serveis de secretaria, acumulació lloc d'interventor, adscripció funcionari propi per càrrec de tresorer, nomenament interí de secretaria.

Independentment, també crec que és important perquè possibilita a tots els opositors a no haver-se de desplaçar a la Península per fer els exàmens d'oposició, hem participat amb el Ministeri d'Administracions Públiques a la convocatòria i realització de proves selectives de secretaria i intervenció durant l'any 94-95, i d'interventor tresorer durant 93-94. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Cirer. Vol tornar a fer ús de la paraula? No.

I.8) Pregunta RGE núm. 704/95, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Cristòfol Huguet i Sintès, del Grup Parlamentari PP-UM, relativa a educació ambiental.

Passam a la vuitena pregunta, que és 704, del diputat Sr. Cristòfol Huguet i Sintès, del Grup PP-UM, relativa a educació ambiental. Té la paraula el Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I SINTÈS:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. En qualsevol actuació política on hagi d'intervenir la iniciativa privada, és fonamental l'educació. Sr. Conseller d'Obres Públiques, què ha fet aquest Govern, durant aquesta legislatura, pel que fa a educació ambiental?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Huguet. Té la paraula el Conseller Sr. Reus.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Bartomeu Reus i Beltran):

Sr. President. Sr. Diputat, m'han d'excusar, avui és un dia que no estic molt seriós. Aquest Govern ha actuat en moltes facetes. Ha actuat amb cursos a al·lots, ha actuat en aules itinerants respecte de temes marítims, ha actuat amb divulgació de fulletons, amb programes de vídeo, ha actuat en emissions radiofòniques... Jo pens que són distintes activitats que han ajudat, sobretot a la joventut, a la infantesa, a comprendre un poc millor el que és un valor molt important per a nosaltres, el medi ambient i el paisatge. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.9) Pregunta RGE núm. 725/95, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Antoni Pons i Villalonga, del Grup Parlamentari PP-UM, relativa a situació de l'urani dels avions d'Spantax.

Passam a la novena pregunta, que és la 725, del diputat Sr. Antoni Pons i Villalonga, del Grup PP-UM, relativa a situació de l'urani dels avions de Spantax. Té la paraula el Sr. Pons.

EL SR. PONS I VILLALONGA:

Gràcies, Sr. President. Com tots sabem, els *Condes Coronados* de la companyia Spantax, que varen quedar fora de servei ja fa alguns anys, duïen, en els seus planells, uns dipòsits d'urani. La pregunta és: en quina situació es troba l'urani d'aquests avions de Spantax a l'aeroport de Palma?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pons. Té la paraula el Conseller Sr. Triay i Humbert.

EL SR. CONSELLER DE COMERÇ I INDÚSTRIA (Cristòfol Triay i Humbert):

Sí, gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Sr. Pons, això, en el mes de novembre de l'any passat, de l'any 94, va ser totalment enviat als Estats Units i, per tant, tota aquesta quantitat d'urani va ser exportat i no hi ha cap perill, aquí, a l'aeroport de Son Sant Joan. Per tant, ja no hi ha cap residu de problema sobre aquest tema. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.10) Pregunta RGE núm. 432/95, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Josep M. Martínez i Polentinos, del Grup Parlamentari PP-UM, relativa a instal·lacions d'energia solar (panells solars tèrmics).

Passam a la desena pregunta, que és la 432, del diputat Sr. Josep Miquel Martínez i Polentinos, del Grup PP-UM, relativa a instal·lacions d'energia solar. Té la paraula el Sr. Martínez i Polentinos.

EL SR. MARTÍNEZ I POLENTINOS:

Gràcies, Sr. President. Voldria saber, Sr. Conseller, quina superfície de panells solars tèrmics s'han subvencionat a Mallorca. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Martínez. Té la paraula el Conseller Sr. Triay i Humbert.

EL SR. CONSELLER DE COMERÇ I INDÚSTRIA (Cristòfol Triay i Humbert):

Sí, gràcies, Sr. President. A Mallorca, totalment, s'han (...) 760 metres quadrats d'energia solar tèrmic d'un total de 1.171 a totes les Illes.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula el Sr. Martínez.

EL SR. MARTÍNEZ I POLENTINOS:

Quería agradecer al Sr. Conseller su respuesta. Al igual que la respuesta de ayer, también para comentar que esta superficie de paneles solares se estima en un ahorro energético en gasóleo del orden de 300.000 litros aquí en Baleares. Asimismo, también quería hacer especial hincapié en lo que supone, de ahorro energético, la utilización de energías alternativas para conseguir un ahorro que se traduce en una menor emisión de gases contaminantes. Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Martínez.

II.1) Proposició no de llei RGE núm. 1270/95, presentada pel Grup Parlamentari PSM i EEM, relativa a creació d'un pla d'ajut a les entitats per promoure la supressió de les barreres arquitectòniques.

Passam al segon punt de l'ordre del dia, que correspon a la proposició no de llei 1270, presentada pel Grup PSM i EEM, relativa a creació d'un pla d'ajuts a les entitats per promoure la supressió de les barreres arquitectòniques. Té la paraula, pel grup proponent, la diputada Sra. Vadell.

LA SRA. VADELL I FERRER:

Gràcies, Sr. President. Dia 4 de maig, aquest Parlament va aprovar la llei 3/1993, per la qual es mostrava una sensibilitat especial de cara a les persones amb problemes de mobilitat i es va fer aquesta llei pensant substituir o adequar els nostres espais lliures i els nostres edificis per facilitar, precisament, la mobilitat d'aquestes persones. El Govern va fer un decret, el 96/1994, de 27 de juliol, pel qual aprovava el reglament que desenvolupava aquesta llei.

Aquest reglament té com a objectiu complimentar les disposicions final primera de la llei i definir els paràmetres mínims de sensibilitat amb la finalitat de construir un autèntic codi d'accessibilitat, el compliment del qual correspon tant a les administracions públiques com als particulars, promotors, tècnics, i altres persones intervingents en l'urbanisme, edificació, i transport.

Tenim també en aquest reglament, que, a la seva disposició transitòria primera, obliga els ajuntaments i les administracions públiques a adaptar-se a aquest reglament, en un termini final de l'any 2008, en el qual tots els seus carrers, places, i edificis hauran d'estar adequats perquè les persones amb mobilitat reduïda es puguin desplaçar amb comoditat i no tenguin problemes.

La manca d'aquest reglament, però, és que no preveu cap partida pressupostària per ajudar als municipis, que hauran de fer un esforç econòmic per poder-se adaptar. Tan sols a la disposició transitòria primera diu que es reservarà una partida per a la supressió de barreres arquitectòniques en espais, instal·lacions i edificis, o mitjans de transport dels quals tenguí la titularitat la mateixa Comunitat Autònoma. Però no parla de cap ajuntament ni de cap altre institució.

Nosaltres volem constatar la dificultat econòmica per la qual passen diferents ajuntaments, sobretot aquells que no tenen indústria turística, que són, sobretot, de l'interior de les illes, i passen dificultats econòmiques. Nosaltres proposam, en aquesta proposició no de llei que el Parlament insti el Govern de la Comunitat Autònoma a crear un pla plurianual per ajudar a les entitats locals de les illes a promoure la millora d'accessibilitat i la supressió de les barreres arquitectòniques.

En definitiva, només proposam ajudar als ajuntaments a complir la llei que el propi Parlament ha dictat, i aquest pla plurianual, naturalment, haurà d'estar dotat econòmicament amb unes partides que es considerin oportunes per poder aconseguir que, a l'any 2008, aquesta llei estigui complimentada en la seva totalitat.

La proposició no de llei és molt senzilla, crec que es defensa en els seus propis termes i no fa falta afegir res més perquè pensam o entenem que el Govern, sensible com ha demostrat en aquest problema, ho recollirà i aprovarà aquesta proposició no de llei perquè pugui complir les pròpies lleis i, sobretot, perquè l'horitzó fixat a l'any 2008 consideram que és bastant llunyà, ateses les dificultats que tenen aquestes persones, que hauran d'estar molts anys més amb dificultats per circular pel carrer i pels edificis. Pensam que el Govern recollirà aquesta petició nostra. Moltes gràcies.

(El Sr. Vice-President primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Vadell. Grups que vulguin intervenir? Per part del Grup MIXT, té la paraula el Sr. Peralta.

EL SR. PERALTA I APARICIO:

Sres. i Srs. Diputats. Sra. Vadell, respecte d'aquesta proposició no de llei, evidentment, no es pot negar la intencionalitat bona que té. No obstant això, en la intervenció que vostè ha fet, aquí, dalt d'aquesta tribuna, la veritat és que hi

ha hagut algunes coses que no he pogut entendre bé. Concretament ha parlat vostè de la necessitat que aquest reglament recollís la possibilitat d'establir aquests ajuts a les entitats locals -o m'ha semblat entendre això amb el que s'ha dit aquí-, i la veritat és que crec que un reglament no pot recollir aquest tipus de coses. Un reglament, crec, que fins i tot, en aquest compromís que expressa que, en aquelles coses que depenguin directament de la pròpia Comunitat Autònoma, es faran unes determinades inversions per dur-les endavant, crec que és una prova de bona voluntat per part dels autors del reglament, però no va més enllà. Un reglament pot fixar unes normes, però no necessàriament, jo crec que difícilment pot fixar aquest compromís que hi hagi algun tipus d'ajut a aquestes entitats locals.

Una altra cosa és que el que diu la seva proposició no de llei, que a mi em consta que, sense que hi hagi fet aquest pla plurianual que aquí es demana, tots els ajuntaments es poden acollir a diferents tipus d'ajuts que hi ha, com són els plans d'obres i serveis, com són altres tipus de subvencions i ajuts que es donen per diferents obres, no necessàriament, i única i exclusivament per part de la Comunitat Autònoma, sinó, fins i tot, d'altres organismes estatals. Es poden demanar aquest tipus d'ajudes, que es poden aplicar a aquestes obres d'infraestructura necessàries per a la supressió d'aquestes barreres arquitectòniques.

En definitiva, tenint en compte que em sembla bé el fons d'aquesta proposició no de llei, em sembla bé, i la bona voluntat que hi ha que es faci aquesta petició, jo crec, sincerament, que les entitats locals tenen altres camins diferents que el Parlament demani al Govern de la Comunitat que faci un pla plurianual per promoure aquesta millora d'accessibilitat i aquesta supressió de barreres arquitectòniques.

En definitiva, com que crec que hi ha altres camins, però per una altra banda em sembla que la petició té bona voluntat, evidentment, no la votaré en contra, però tampoc no la votaré a favor, perquè crec, sincerament, que els municipis tenen altres camins per demanar aquestes ajudes, i no necessàriament a través d'un pla. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Peralta. Per part del Grup Parlamentari SOCIALISTA, té la paraula el Sr. Rus.

EL SR. RUS I JAUME:

Gràcies, Sr. President. Sres. Diputades, Srs. Diputats. Efectivament, el Decret 96/1994 de dia 27 de juliol, de la Conselleria d'Obres Públiques i Ordenació del Territori marca la millora i accessibilitat i supressió de barreres arquitectòniques. Jo vull recordar a aquesta Cambra que ja hi va haver un debat, a l'anterior legislatura,

sobre aquest tema, en el qual l'anterior Conseller, concretament el Sr. Saiz, va recollir tota una sèrie de resolucions que vàrem adoptar aquí, per unanimitat, per suprimir al màxim i, fins i tot, sense arribar a l'any 2008, com deia la Sra. Vadell, perquè se suprimeixin tots els obstacles a la nostra Comunitat Autònoma. Però no només en el que fa referència a ordenació del territori, sinó que també es va parlar del tema de transports, es va parlar que tots els transports públic tenguessin tota una sèrie de facilitats d'accés per a qualsevol tipus de minusvàlua i, a més, es varen apuntar unes determinades ajudes per tal de facilitar a les companyies de transport vehicles que fossin exclusivament destinats a aquest tipus de transport. Ho dic per casar una cosa amb l'altra.

Però no només això, sinó que el programa (...) de la Comunitat Econòmica Europea, al qual el Govern de la nostra Comunitat es va acollir, tenia partides que anaven destinades exclusivament a suprimir tot tipus de barrera arquitectònica. Nosaltres, Sra. Vadell, li volem dir que donarem suport a aquesta proposició no de llei, perquè creim que ve a ratificar el que, a la primera legislatura, aquesta Cambra va aprovar per unanimitat. Nosaltres creim que per ventura el Govern no hi ha dedicat els esforços -encara que ens consta que alguns ajuntaments, a iniciativa particular ho han fet-, però no ens consta que el Govern hi hagi insistit en la mesura que hi hauria d'insistir i hagi previst partida pressupostària específica per tal cosa.

Creim que des del moment que el decret existeix, i que obliga, en certa manera, qualsevol institució a tenir-lo en compte a l'hora de realitzar qualsevol tipus d'actuació d'obra, pensam que si hi hagués aquesta partida pressupostària que aquí s'ha apuntat, o s'apunta en la seva proposició no de llei, faria que hi hagués més optimisme, per part de les institucions locals a l'hora de realitzar qualsevol tipus d'obra, tenint en compte aquesta mesura.

Nosaltres, des d'aquí, volíem afegir que no només els ajuntaments, nosaltres creim que els Consells Insulars, en el que fa referència al pla d'obres i serveis, haurien de condicionar que qualsevol tipus d'actuació al respecte tengué en compte aquest decret, i tengué en compte les necessitats de les persones que esperen que aquestes barreres arquitectòniques siguin suprimides per tal de facilitar-los el seu desenvolupament i fer-los la vida una mica més lleugera. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Rus. Per part del Grup Parlamentari PP-UM, té la paraula la Sra. Alberola.

LA SRA. ALBEROLA I MARTÍNEZ:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. La proposició no de llei que presenta el Grup Parlamentari PSM i EEM relativa a la creació d'un pla d'ajut a les entitats locals per promoure la supressió de barreres arquitectòniques demostra, una vegada més, el nivell de sensibilitat social del seu grup, Sra. Vadell.

Però, a l'hora ens sorprèn que la presentin en aquests termes, ja que, com vostès saben, la llei 3/1993, de 4 de maig, per a la millora de l'accessibilitat i de la supressió de les barreres arquitectòniques ha estat una de les lleis més consensuades dins aquesta legislatura.

Voldria recordar que el llavors Conseller d'Obres Públiques i Ordenació del Territori, Sr. Saiz, quan va fer la presentació del projecte d'aquesta llei, manifestà molt clarament que aquesta pretenia garantir l'accessibilitat de les persones amb discapacitats o mobilitat reduïda tant en l'entorn com en els edificis i transports públics i, al mateix temps, establir un període de temps per tal que, econòmicament, fos viable suprimir les barreres arquitectòniques.

Per altra banda, i d'acord amb la disposició final primera de la llei, pel decret 96/1994, de 27 de juliol, s'aprova el reglament per al desplegament d'aquesta llei.

Ara vostès fan la proposta que aquest Parlament insti el Govern per tal de crear un pla plurianual d'ajut a les entitats locals que pensam que no concorda, en absolut, ni amb el compliment de la llei ni amb el reglament. Pensam que seria, si més no una interferència, una dispersió de recursos, un treball paral·lel, ja que la disposició addicional primera obliga les administracions públiques a elaborar un catàleg d'espais i edificis de titularitat seva, pendents d'adaptació, així com una assignació pressupostària, tant al Govern com a les entitats locals.

De tota manera, en el supòsit que donéssim suport a la creació d'aquest pla plurianual, els demanam qui faria el seguiment i com s'articularia. Probablement s'hauria de crear una comissió i, de nou, formariem un organisme paral·lel al que es defineix al títol 3 de la llei, pel qual es crea el Consell Assessor, com a òrgan de col·laboració entre administracions públiques i de participació de les associacions de persones amb mobilitat reduïda. Saben perfectament que aquest Consell Assessor es compon d'un ampli nombre de funcions i una gran representativitat d'entitats públiques, associacions, col·legis professionals i organismes oficials.

A més, a l'objecte de complimentar tot el que està disposat a la normativa vigent, amb data 14 de febrer es va remetre escrit a tots els ajuntaments i organismes oficials per tal d'informar-los sobre l'elaboració del catàleg d'espais i edificis i titularitat, pendents d'adaptació, i la seva remissió al Consell Assessor.

Posteriorment, i amb data 27 de gener de 1995, també la Conselleria d'Obres Públiques va constituir el Consell Assessor, en el qual es va afirmar la voluntat del Govern d'establir un règim d'ajudes, la seva quantificació, definició i prioritització en base a un pla financer que s'elaborarà a partir de l'estudi dels catàlegs d'edificis, espais i mitjans de transport pendents d'adaptació.

En conseqüència, es va reiterar, amb data 23 de febrer, la necessitat que els ajuntaments elaborin els catàlegs -evidentment els ajuntaments que encara no ho havien fet.

En conclusió, i per tal d'efectuar una reserva pressupostària anual, i per aconseguir una efectiva actuació en matèria de supressió de barreres arquitectòniques, hem de disposar d'aquest catàleg d'espais, d'edificis i mitjans de transport pendents d'adaptació i, en base al seu contingut, quantificar aquestes necessitats existents per procedir a la progressiva adaptació per donar compliment als objectius assenyalats per la llei /1993, de 4 de maig, per a la millora de l'accessibilitat i de la supressió de les barreres arquitectòniques.

De tota manera, amb motiu de tot el que li deim, lamentam no poder donar suport a la proposició no de llei que vostès presenten i també m'agradaria poder-los dir que molts d'ajuntaments ja han començat aquest catàleg, i han començat ja no a suprimir els projectes de nova construcció, sinó els antics. Per exemple, li podria donar tota una referència: els ajuntaments de Santa Maria del Camí, el de Maó, el de Ferreries, Sencelles, Sant Joan, Inca, Mercadal, Costitx, Petra, Alcúdia, Algaida... tot un seguit d'ajuntaments que ho fan. Aquest cofinançament tant es duu a terme per part de la Conselleria d'Obres Públiques, o sigui, del propi Govern, com d'ajuntaments i altres institucions. Un exemple, aquí, a Palma, entre diferents entitats ja s'han eliminat barreres del casc antic, de la zona de Jaume III... També s'han fet actuacions a Calvià, a diferents municipis de Menorca i també d'Eivissa. Moltes gràcies, Sr. President.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Alberola. Vol intervenir, Sra. Vadell, en torn de rèplica? Té la paraula.

LA SRA. VADELL I FERRER:

Gràcies, Sr. President. Sr. Peralta, nosaltres creim que, perfectament, pot quedar recollit a un reglament l'establiment d'un pla d'ajudes. Si a la disposició transitòria primera, en el punt quart, diu que el Govern farà una reserva pressupostària per eliminar, progressivament, les barreres arquitectòniques dels edificis i zones de la seva titularitat, entenem que perfectament també es pot dir que s'establirà un pla d'ajudes als municipis per ajudar a aconseguir el mateix objectiu. Creim que no hi ha cap problema.

Per altra banda, els municipis estan ja molt pressionats per altres obres urgents que han de fer, molt necessàries, i moltes vegades, el pressupost que hi ha destinat, tant dels Consells Insulars, dins el pla d'obres i serveis, com altres ajudes que puguin obtenir de la Comunitat Autònoma, els vénen bastant curtes. Per tant, creim que no han d'anar amb aquesta excusa d'altres ajudes per solucionar un problema que és afegit, és un problema que ha vengut donat per llei,

molt ben donat per aquesta llei, molt encertat, però per als municipis és un problema afegit.

Per altra banda, també hi ha altres plans plurianuals que fa el Govern, com és el pla per la millora de façanes o millora de zones turístiques, que donen ajudes puntuals per a problemes molt concrets. Per tant, nosaltres pensam que, perfectament, pot anar recollit en el reglament i, sobretot, no demanam que això es reculli en el reglament, sinó que es faci independentment del reglament.

Al Sr. Rus, li agraeix el seu suport. Creim que els compromisos s'han d'acomplir, encara que no estiguin escrits enlloc, o siguin una declaració d'intencions. Creim que s'haurien de recollir mitjançant acords d'aquest mateix reglament.

Respecte de la Sra. Alberola, nosaltres veim que vostès també són sensibles a aquest problema, però això no es tradueix a la pràctica. Aquesta excusa de no poder donar ajudes perquè s'hauria de complicar amb un òrgan de control, no veim, de cap manera, que sigui necessari, ja que amb simples certificacions d'obres es fan les obres públiques. Vull dir que es tramiten unes ajudes a uns projectes i després amb unes certificacions d'obres es justifiquen i es comprova si aquestes obres estan ben fetes.

El que nosaltres podem constatar aquí és que l'objectiu d'aquesta llei, que és que, en el 2008, totes les barreres arquitectòniques de tots els municipis de les Illes Balears estiguin eliminades no es podrà complir, perquè difícilment els ajuntaments podran invertir aquest cost afegit que els suposa l'aprovació d'aquesta llei i d'aquest reglament.

Lamentam moltíssim que això no pugui ser, esperam que, en properes legislatures, la sensibilitat creixi i que, d'alguna manera, es pugui ajudar per facilitar la mobilitat a les persones amb dificultats. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Vadell. Hi ha intervencions en contra-rèplica? Sí, Sra. Alberola, té la paraula.

LA SRA. ALBEROLA I MARTÍNEZ:

Gràcies, Sr. President. Només dir-li, Sra. Vadell, que quan li he dit que s'havia constituït, amb data 27 de gener de 1995 el Consell Assessor, va ser el propi Conseller d'Obres Públiques, aquí present, que va comunicar a aquest Consell Assessor la voluntat del Govern d'establir un règim d'ajudes, quantificades, definides i prioritzades en base a un pla financer que s'elaborarà en base a aquests catàlegs.

Pensem que donar suport a aquesta proposició no de llei que avui vostès ens presenten, seria començar a establir actuacions paral·leles. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Alberola. Acabat el debat, passarem a la votació. Es pot fer votació conjunta o hi ha petició de votació per separat? Es farà, doncs, votació conjunta.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor, es volen posar drets, per favor?

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra?

Sres. i Srs. diputats que s'abstenen?

21 vots a favor, 29 en contra, 1 abstenció. En conseqüència, queda rebutjada la proposició no de llei 1270.

III.- Debat del dictamen de la Comissió d'Hisenda i Pressuposts, de la Proposició de Proposició de Llei RGE núm. 345/95, presentada pel Grup Parlamentari PP-UM, relativa a règim econòmic i fiscal especial de les Illes Balears.

Passam al tercer punt de l'ordre del dia, que correspon al debat del dictamen de la Comissió d'Hisenda i Pressuposts, de la proposició de llei 345, presentada pel Grup Parlamentari PP-UM, relativa a règim econòmic i fiscal especial de les Illes Balears. De conformitat amb l'acord adoptat per Junta de Portaveus, s'efectuaran cinc debats conjunts, de totes les esmenes que es mantenen.

Començam pel primer debat, que correspon a beneficis fiscals relatius a l'impost sobre societats i a l'impost sobre successions i donacions. Té la paraula, per defensar les esmenes del Grup Parlamentari SOCIALISTA, el diputat Sr. Alfonso, per un temps de cinc minuts.

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Dèiem en el debat de presa en consideració d'aquesta proposició de proposició de llei -i ho hem de dir, encara que ens sàpiga greu que, imprudentment, intenta, el Partit Popular, aprovar avui aquí, que es crea, amb aquesta proposició un autèntic paradís fiscal per a les empreses de les Illes Balears. Paradís fiscal per a les empreses i no per als ciutadans, amb la justificació -i vist el projecte general- quan menys curiosa de promoure una diversificació en l'estructura econòmica de la Comunitat. Es tracta, en aquests articles i esmenes que comentam, que els empresaris tinguin beneficis fiscals referits a l'impost de societats, impost que, com tothom sap, és, realment, molt costós per a les empreses -basta dir que representa, a nivell de l'Estat Espanyol, que no arriba bé al bilió de pessetes-, l'impost dels ciutadans és menys costós, però representa 5,4 bilions, i en aquesta Comunitat Autònoma aquest impost pot representar al voltant de 15 o 20 mil milions de pessetes.

El Partit Popular pretén, amb aquesta proposició, que les empreses de la Comunitat, pràcticament totes, no se qui podria quedar fora, tinguin uns avantatges que, en la pràctica els alliberaria, pràcticament, quasi totalment, de pagar l'impost sobre societats. La suma de possibilitats de desgravació, amb inversions, reduccions de quota, llibertat d'amortització, etc., converteixen les empreses, i especialment les que s'instal·len en el parc balear d'innovació tecnològica, a les zones d'aeronàutica, centres de coordinació i empreses exportadores, incloses, lògicament, segons el projecte, les turístiques, amb beneficiaris realment, i referent a l'impost sobre societats, d'un autèntic paradís fiscal.

Les nostres esmenes, Sres. i Srs. Diputats, articulen el text d'una manera totalment diferent. Cerquen un objectiu, objectiu que, com veurem més tard, està a l'exposició de motius. Objectiu que podríem compartir com a objectiu a llarg termini, i és l'objectiu de la diversificació econòmica. Les nostres esmenes pretenen, com a eixos fonamentals d'aquests objectius, manteniment de la indústria, agricultura i derivada d'agricultura tradicional, foment per a la instal·lació d'empreses d'investigació de nova tecnologia, etc., i, per tant, que aquestes accions influeixin, a mig i a llarg termini, en el conjunt de l'activitat econòmica de la Comunitat.

Diré, de totes maneres, que les esmenes que nosaltres proposam, que deixarien l'articulat d'una certa manera, que avui no ho és, podrien, perfectament, aconseguir-se per altres camins, no per via d'una llei especial. Podríem aconseguir, sense cap dubte, en molts casos, per negociacions bilaterals, per promoure avantatges comparatives temporals en accions concretes, en projectes concrets, etc.

Això seria un camí adequat per tal que la nostra Comunitat Autònoma pogués anar a aquest objectiu de diversificació, pogués anar a aquest objectiu de millora, atracció d'indústries tecnològicament avançades. Però el Govern no hi està d'acord. En primer lloc, no està d'acord amb la proposta estrella del Govern. La proposta estrella -jo crec que vostès tots ho saben, ho vàrem veure ahir- és el parc balear d'innovació tecnològica. Nosaltres proposam a una de les esmenes, com molt bé saben els diputats, que quedi perfectament definit què és innovació tecnològica, perquè volem -som positivistes- que aquest parc d'innovació tecnològica sigui per això, per innovació tecnològica, i que es defineixi què és innovació tecnològica i que atregui empreses que no estiguin instal·lades aquí. El Govern ha dit que no, perdó, no, jo m'equivoco sempre en això. El Partit Popular ha dit que no.

No els interessa limitar les possibilitats d'instal·lació en el parc balear d'innovació tecnològica, no els interessa limitar les possibilitats de beneficis quant a innovació tecnològica, deixant perfectament clar el que és, senzillament, pens jo -i em sabria greu que fos així- perquè

l'objectiu del parc BIT no és, precisament, el creixement, la creació d'aquest parc de gran avanç tecnològic. I es podria convertir -i jo que ja tenc una certa edat ho record- aquest parc BIT en el que es varen convertir els antics polígons industrials de Palma. Eren polígons industrials. Tots els diputats que hagin pogut passar pels polígons industrials, veuran que, d'indústries, n'hi ha molt poques, i el que hi ha són molts magatzems. El parc BIT no hauria de ser un altre polígon industrial de magatzems.

És veritat que el Govern ha cedit en un dels articles més delicats. Ha donat marxa enrera, ha retirat, ha acceptat les esmenes del PSM i les nostres, dels centres d'inversió. Era molt delicat el tema dels centres d'inversió. Però jo voldria que fossin sensats i acceptassin una esmena més. Els centres de coordinació tenen, a la definició, una paraula que diu que els centres de coordinació d'una certa manera, perquè després el defineixen- podran ajudar al finançament de les empreses mare. No es podran crear *holdings*, no es podran crear, com podria fer un centre d'inversió, però és perillós perquè, per aquesta sortida, es podria moure una autèntica activitat financera que no crec que sigui l'objectiu dels centres de coordinació i que podria ser perillosa per a la Comunitat Autònoma.

I acabo. El que no sembla de rebut, Sres. i Srs. Diputats, és que a un article, l'antic article 38...

EL SR. PRESIDENT:

Acabi, Sr. Alfonso.

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

Acabo, Sr. President. Ara em sembla que és el 28, es vulgui generalitzar, s'intenti generalitzar, es generalitzi, aquells beneficis fiscals a totes les empreses. Quin objectiu és aquest? Jo crec que, pràcticament, amb l'antic article 38, amb l'actual article 28, no importava quant a impostos de societats absolutament res més. Totes les empreses de Mallorca no pagaran impostos sobre societats, i utilitzaran les fórmules de desgravació per inversions en actiu, les bonificacions amb quota, etc. Etc., per justificar això. Això és l'objectiu.

Jo crec, Srs. del Partit Popular, que això no és un objectiu de política econòmica. Jo crec, Srs. del Partit Popular, que això és, una altra vegada, la repartidora, pagant els ciutadans de tot l'Estat Espanyol. Per això no hi ha hagut la possibilitat d'arribar a un acord, precisament perquè, a pesar de les paraules, els objectius no són de diversificar l'economia d'aquestes illes, sinó d'ajudar als de sempre, als nostres, als empresaris. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alfonso. A cadascun d'aquests debats, després de la intervenció del grup que defensa les esmenes, s'obrirà, en primer lloc, un torn únic a favor o en contra

dels grups que vulguin intervenir dins el debat. Hi haurà, amb posterioritat, un torn de fixació de posicions per aquells grups que únicament vulguin fixar la seva posició. En conseqüència, obrim, doncs, en primer lloc, el torn a favor o en contra. Hi ha alguna intervenció en torn a favor o en contra? Sí, pel Grup PP-UM, la Sra. Salom té la paraula.

LA SRA. SALOM I COLL:

Moltes gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Està clar que, al llarg d'aquest darrer mes i pico, s'ha demostrat que el nostre grup, el grup parlamentari popular, ha dit per activa i per passiva que volíem un règim econòmic i fiscal especial per a les Illes Balears, un règim econòmic i fiscal. No té perquè haver de ser el text que nosaltres vàrem presentar inicialment.

I ho hem volgut, i ho volem, perquè consideram que això és beneficiós no només per als ciutadans, i no només per als empresaris, és beneficiós per tot el conjunt de la nostra economia. Ho és, evidentment, per als ciutadans, a pesar que el Sr. Alfonso hagi dit que només és beneficiós per als nostres empresaris. Ho és per als ciutadans perquè, en la mesura que beneficia les nostres petites i mitjanes empreses, en tant s'intenta que pugui tenir una sèrie d'avantatges fiscals per compensar aquest sobrecoast que suposa el fet de la insularitat.

Hem dit que volíem un estatut fiscal, i hem dit que no estàvem, en cap cas, tancats en banda. També hem dit que intentarem, per tots els medis, que aquest règim econòmic i fiscal sigui aprovat, si és possible, per unanimitat de totes les Sres. i Srs. Diputats. Hem dit que hem d'intentar -crec jo, encara que sigui a final de legislatura i per una vegada- tancar els ulls, tots nosaltres, i pensar un poc en veu alta què és el que realment interessa als ciutadans, què interessa als mallorquins, menorquins, eivissencs i formenterencs, i jo crec que si es deixen de partidismes, es deixen d'electoralisme, i de postures cara a Madrid o no cara a Madrid, crec que se n'adonaran que, evidentment, tots els ciutadans d'aquí volen el que pot ser beneficiós per als nostres illes, i és aconseguir aquest règim econòmic i fiscal diferenciat.

Al llarg de la tramitació crec que s'ha pogut veure bé que la nostra postura ha estat totalment oberta, d'intentar arribar a distints acords amb els distints grups parlamentaris, incloent-hi també, com no, el grup socialista. De totes les esmenes presentades, que en total eren 127, al llarg de la tramitació se n'han aprovat, quasi, la meitat. Nosaltres, fins i tot, volem aquí donar-los una altra vegada la mà en el sentit que, en principi, votarem que no a totes les seves esmenes, però, si reconsideren la seva postura que si nosaltres els deim que aprovam la majoria de les esmenes, seran vostès capaços de dir que sí a l'aprovació definitiva del text? Aprovaran definitivament aquest text tots vostès, els del Grup Parlamentari Socialista? El que no s'entén massa, al nostre mode

d'entendre, és que no hagin presentat, per una part, un text alternatiu. Volen règim fiscal o no el volen? Perquè haguesin pogut presentar un text alternatiu, amb el seu model, amb els punts que vostès consideraven que havia de tenir, i s'han dedicat, exclusivament, a presentar tot un conjunt d'esmenes parcials i, a la vegada, han fet unes declaracions públiques, als mitjans de comunicació, on han dit que ni tan sols estan disposats a aprovar les tapes d'aquest règim econòmic i fiscal diferenciat per a les nostres illes. Amb això, el nostre grup es troba, avui per avui, amb un problema, i és que si votam favorablement totes les seves esmenes, o si votam en contra a totes les esmenes que vostès han presentat, tanmateix vostès no estan disposats a donar suport a aquesta proposició no de llei que nosaltres hem presentat. Això seria, en castellà, dir: "Ni come ni deja comer". Vostès no ho volen de cap de les maneres.

Clar, nosaltres ens trobam en aquesta disjuntiva, que totes les esmenes que han presentat vostès són esmenes destructives, són esmenes de supressió, són esmenes de reducció, són esmenes que van retallant tots aquests beneficis que nosaltres trobam que mereixen els nostres empresaris, les nostres empreses, els nostres petits comerços, per intentar millorar la nostra competitivitat per poder treure els productes a la Península i a l'exterior de les nostres illes, per intentar tenir uns costos de producció més barats, per poder competir amb les empreses de la Península, i ens adonam que vostès no estan disposats a entrar en aquest joc, no estan disposats a donar suport a aquest text que el nostre grup ha presentat.

Amb això, aquesta intervenció meua, en torn en contra, a les esmenes d'aquest bloc sobre l'impost de societats, serà la meua única intervenció en torn en contra. A partir d'ara, nosaltres, únicament, fixarem postura respecte dels distints blocs.

Quant a tot aquest conjunt d'esmenes al qual feim referència ara, sobre el bloc d'impost de societats, en varen presentar unes 30, n'hem acceptades ja un conjunt -em sembla que n'hem acceptat 7 en fase de comissió i de ponència-, en aquest moment, queden 23 esmenes vives dins aquest bloc de l'impost de societats.

Jo no crec que el que proposam nosaltres aquí, amb aquest règim econòmic i fiscal de les Illes Balears, no crec que sigui un paradís fiscal, sinó que simplement intentam marcar unes regles del joc que permetin que tota la nostra indústria, totes les nostres empreses, tota la nostra agricultura, pugui tenir uns avantatges que permetin superar tots els desavantatges que suposa el fet de viure en unes illes, el fet de la insularitat i el fet de la pluri-insularitat.

Vostè, quan ens deia que la recaptació, l'any passat, per l'impost de societats va ser de 15.000 milions, això no és cert. Tan sols varen ser 9.000 i pico milions de pessetes. Crec que varen ser 9.362 milions de pessetes. No ens ha d'intentar embullar. A més la discussió d'avui d'aquí és el règim fiscal i econòmic especial de les Illes Balears, i no és la discussió del parc d'innovació tecnològica. És una part.

Volen o no volen, vostès, aquest parc d'innovació tecnològica? Volen intentar diversificar la nostra economia o no la volen intentar diversificar? Volen intentar captar empreses de fora, amb tecnologia punta, i amb professionals altament qualificats o no ho volen? Perquè totes les esmenes que fan referència al parc balear d'innovació tecnològica, totes pretenen reduir en el sentit que pretenen reduir notablement les activitats del parc d'innovació, que es beneficien d'una reducció fiscal. També intenten que es redueixin els supòsits d'innovació que suposarien beneficis. Acceptar aquesta esmena, o totes aquestes esmenes que fan referència al parc d'innovació tecnològica que vostès han presentat, significaria desnaturalitzar el concepte de parc BIT, ja que implica un criteri d'activitats excessivament restrictiu que el faria inviable. A més, vostès pretenen que una llei faci referència a un decret i això, evidentment, no és possible amb aquest text.

De la mateixa manera, totes les esmenes que fan referència als centres de coordinació, són esmenes de reducció i de supressió, que intenten limitar moltíssim la seva activitat, i nosaltres creim que això no encaixa dins la filosofia general de la proposició de llei que el nostre grup va presentar.

Jo crec que, en tota la tramitació, hem intentat estar bastant oberts, i en aquest sentit, quan discutíem els centres de coordinació i els centres d'inversió, el nostre grup va estar disposat a renunciar a una part del que nosaltres consideràvem important per a les nostres illes, però, amb aquesta intenció d'intentar arribar a un consens, al més ampli consens amb totes les formacions polítiques, vàrem acceptar tot un conjunt d'esmenes que suposaven la supressió dels centres d'inversió. El mateix succeeix respecte de les esmenes que fan referència a les transferències de tecnologia -a l'article 35 hi ha una esmena de suprimir tot aquest article-, nosaltres tampoc no estam disposats a acceptar-les. Respecte de les zones aeronàutiques, vostès presenten que la bonificació d'aquestes zones sigui per deu anys, nosaltres consideram que hauria de ser per deu anys, però renovable, perquè creim que donar permís només per deu anys és molt poc, no pot ser suficientment atractiu per a les empreses.

En definitiva, com que s'ha encès el llum vermell, i tendrem molt de temps per parlar avui horabaixa sobre aquest estatut fiscal, el nostre grup no acceptarà totes les esmenes que ha presentat el seu grup, perquè acceptar-les suposaria que el text quedaria totalment descafeïnat, i els objectius que estaven prevists en un principi no es veurien complerts. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Salom. Pel torn de rèplica, té la paraula el Sr. Alfonso.

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Les nostres esmenes, Sra. portaveu del grup parlamentari popular, en aquest aspecte, són no esmenes restrictives perquè sí, sinó esmenes restrictives com a garantia, o per garantia. Ho he intentat explicar a la primera intervenció, però la veritat és que em dec haver explicat molt malament.

Quan nosaltres proposam, i vàrem proposar a ponència, canviar la referència en el decret 1622, que defineix -un decret estatal, jo els comprenc, s'asusten molt-, però varen proposar que definíssim per article què és innovació tecnològica -no importa posar el decret, sinó això és això i això-, vostès varen dir que no. Per què? Quin objectiu té el parc balear d'innovació tecnològica? La innovació tecnològica, el I+D, la recerca. Ho hem de posar, no s'ha de convertir en un polígon industrial. Primer tema.

Per tant, això són esmenes de garantia. No he vist mai, en un altre aspecte, a cap llei que atorga beneficis fiscals, que siguin per sempre. Beneficis fiscals *urbi et orbe*. Per sempre. No ho he vist mai. Els beneficis fiscals sempre es limiten temporalment. Què després hi pot haver pròrrogues? Evidentment. Però per deu anys, el parc BIT, ja era un temps suficient per veure com podia anar aquest tema del parc BIT i els avantatges fiscals que es donaven.

Però m'ha dit una cosa que jo crec que és la més important, amb molt avantatge. Dues. Primera, ho he dit abans, però ho repetesc. Quan uns beneficis es generalitzen a tot el conjunt econòmic, això vol dir que no hi ha un objectiu de política econòmica, això vol dir que no hi ha un objectiu, no existeix l'objectiu de diversificació. Ja no vull entrar en l'objectiu d'insularitat, que correspon a altres apartats de la llei, som a l'impost sobre societats. L'impost sobre societats -està claríssim- no és un impost que rellevi molta competitivitat. He dit 15 o 20 mil milions -ho dic així de clar- perquè he agafat la idea del que paga l'impost que tenia la Conselleria d'Hisenda. Aquí es liquiden 9 mil milions, però d'empreses nostres en paguen moltes a fora. He agafat aquesta idea. Al voltant del 2 i pico per cent de l'impost a nivell de tota Espanya. Jo sé que a l'any 93 varen ser 9 mil milions. Ho sabia. Ho vaig dir a la primera intervenció. Per tant, no és res aquest impost quant a competitivitat.

Però la política econòmica no només cerca rebaixar coses, rebaixar pagaments, sinó que cerca sobretot, canalitzar, dir per aquí volem anar, anem a això. Amb això hi haguéssim pogut estar d'acord. Però no fa falta -ho he acabat de dir- una llei de règim fiscal.

El segon tema crec que és el més important. Quina és la nostra postura? Per aconseguir els objectius de diversificació econòmica, no és necessària una llei especial. Primera cosa. I el que sí és absolutament imprescindible és discutir aquests temes amb tranquil·litat, amb cura, ponderant cadascuna de les propostes. Com és possible, Srs. del Partit Popular, que la tramitació d'aquesta llei, tan important en el futur, com és

possible que la tramitació d'aquesta llei, -respecte de la qual vostès estaven disposats, per tal que la firméssim tots, a cedir, sobre el primer projecte en quasi tot-, com és possible que vagi més aviat que un fórmula 1 en carreres per al campionat del món? Ha estat la llei tramitada més ràpidament, la llei que s'ha discutit en ponència i comissió, tramitada més ràpidament que hem fet en aquesta Comunitat Autònoma. Com és possible que es pugui aprovar una llei sense valorar què aprovam amb una llei fiscal? Com és possible que algú els pugui creure quan diuen que volen consensuar, quan avui, dia 30 de març, darrer dia de període de sessions, a dos mesos d'eleccions, s'aprova la llei de règim fiscal? No els creuen ni els senyors de la CAEB, que l'altre dia deien que el que hauria de fer el Partit Popular és retirar -no poden votar en contra en aquests moments- el projecte de llei, i començar-lo a discutir, de veritat, quan no hi hagi l'ebullició electoral.

EL SR. PRESIDENT:

Acabi, Sr. Alfonso.

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

Acab, Sr. President. Que això és una portada electoral, ho saben totes les persones que s'han interessat per aquest tema.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alfonso. Torn de fixació de posicions. Pel Grup MIXT, el Sr. Peralta té la paraula.

EL SR. PERALTA I APARICIO:

Sres. i Srs. Diputats. La veritat és que, en el torn que volia intervenir inicialment, era un torn a favor, però per un malentès que hi ha hagut no ha estat possible, i ha passat davant la intervenció del Partit Popular i empraré aquest torn de fixació de posicions per fixar posició sobre aquest bloc d'esmenes que és el primer debat que es produeix.

Jo crec que, per part del grup proponent, s'ha dit ben clar que el que no els agrada és que hi hagi una llei especial. Això és el tema de fons. El que no els agrada és que, per part del Govern de la Comunitat i amb el suport del Partit Popular i d'altres membres d'aquesta Cambra, pugui sortir endavant aquesta proposició de llei especial de règim fiscal per a la nostra Comunitat. Per impedir això, es treuen una sèrie d'argumentacions, de dubtes sobre el parc balear d'innovació tecnològica, que si no és el I+D, que planteja dubtes, que no vol que sigui un polígon industrial de magatzems... Després es parla de la necessitat del manteniment de les empreses, del foment de l'activitat econòmica... És a dir, es posen tota casta de pegues, però fonamentalment en una única direcció, que el que no agrada al partit socialista, que és

qui presenta aquestes esmenes, és que pugui dur endavant aquesta llei especial respecte de la qual, evidentment, ells ja han anunciat, a través dels mitjans de comunicació, que no hi estan conformes. Estarien conformes amb unes certes ajudes a les empreses, però no amb el que es pretén, en definitiva, i el que diu i vol en si la proposta, que és que hi hagi un règim fiscal diferenciat per a la nostra Comunitat Autònoma.

Jo crec que aquest és el tema fonamental, i és un tema que, com he dit abans, volia sortir en un torn a favor, però, al final, crec que ha estat positiu que només sigui un torn de fixació de posició, perquè a les intervencions que hem pogut sentir de la portaveu del grup popular, hi ha hagut una cosa que crec que s'ha de valorar molt positivament, una cosa que crec que diu molt en favor dels que presenten aquesta proposta de llei, que és el fet que, si per part de tots els grups de la Cambra, i especialment per part del Grup Socialista que és, en aquest cas, en aquest moment concret, qui tendria major responsabilitat que hi hagués un consens en torn a un tema tan important, estariem disposats a acceptar totes les esmenes, si hi hagués una garantia que hi hauria una votació favorable a aquesta proposició de llei. Crec que això és un tema importantíssim i a tenir en compte.

Per tant, em sembla que la posició està molt clara, per part d'aquest diputat que els parla, que és -i per part del Grup Parlamentari Mixt, en el seu conjunt, no hi ha, tampoc, esmenes concretes presentades, però em consta que tampoc no hi ha una oposició frontal al conjunt d'aquesta llei, que també es considera molt important.

Per tant, anunciar que, evidentment, el vot serà contrari a aquest bloc d'esmenes i, en conseqüència, favorable a la tramitació i que vagi endavant aquesta llei de règim fiscal especial per a la nostra Comunitat Autònoma. Moltes gràcies.

(El Sr. Vice-President primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Peralta. Dins el torn de fixació de posicions, té la paraula el representant del PSM i EEM, Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Faré una intervenció un poc més general, aprofitant que els altres grups han fet la primera intervenció per fixar una posició general sobre la proposta de règim econòmic i fiscal diferenciat per a les Illes Balears que està en discussió.

Des de sempre, ideològicament, els partits que estan integrats en el nostre grup parlamentari, el PSM-Nacionalistes de Mallorca, i el PSM de Menorca, hem promulgat i hem defensat, en els nostres programes electorals, que les Illes Balears necessitaven un règim econòmic i fiscal diferenciat, per

molts motius. Evidentment, el primer d'aquests seria per disminuir els costos de la insularitat, que resten competitivitat a les nostres empreses, però també n'hi havia d'altres, com era el de la pluri-insularitat, i la dependència gairebé exclusiva del medi ambient de la nostra activitat econòmica.

Això no vol dir que estiguem a favor de qualsevol proposta de règim econòmic i fiscal diferenciat. Amb aquest criteri, ens vàrem abstenir a la presa en consideració de la proposició que va presentar el grup popular, a la qual vàrem presentar unes esmenes importants, que, en alguns casos, retallaven la proposta presentada i, en altres, augmentaven les demandes.

Hem de dir que, acceptades totes les nostres esmenes, en ponència i en comissió, aleshores ja es poden imaginar que el vot final, aquest horabaixa, serà afirmatiu. Evidentment, no és el règim econòmic i fiscal del PSM-Nacionalistes de Mallorca ni del PSM de Menorca. Hi ha algunes qüestions que encara no compartim, i es traduiran en la votació favorable a algunes de les esmenes que mantenen vives el grup mixt i el grup socialista però, en definitiva, són més els aspectes positius que té l'actual text que no els aspectes negatius.

Amb aquest criteri, la nostra postura, durant aquesta tramitació, ha estat bàsicament -podríem dir- de fer d'advocat del diable. Ens explicarem. Les Illes Balears partim d'un handicap molt important. Ens han penjat el que es diu el *sanbenito* de ser la Comunitat Autònoma més rica d'Espanya; fins i tot amb un nivell de renda superior a la mitjana europea. Aleshores, com defensar, en el Congrés de Diputats i en el Senat, davant representants de tot l'Estat Espanyol que tenen aquesta visió de ciutadans rics dels ciutadans de les Illes Balears, com defensar un règim econòmic i fiscal diferenciat? Evidentment, aquest projecte havia de tenir credibilitat. Aleshores, per guanyar credibilitat, no quedava més remei que retallar algunes demandes, tal vegada massa ambiciosos i que, des del nostre punt de vista no podien tenir els efectes positius que segurament perseguïen. És a dir, hi havia algunes propostes que, analitzades correctament, des de la nostra òptica política, no només no resultarien beneficioses per a les Illes Balears, per quant restaven credibilitat al projecte, sinó que, a la llarga, fins i tot, podrien ser negatives per a la nostra activitat econòmica. Aquestes eren les propostes dels centres d'inversió i dels centres de coordinació. Els primers, -del quals s'ha acceptat la supressió total per part de tots els grups, es va votar per unanimitat, i els segons, els centres de coordinació, retallant substancialment la seva activitat, mitjançant una esmena important que se'n va acceptar.

Però encara hi havia uns altres objectius a defensar dins aquest projecte. Al nostre entendre, apart de fer les nostres empreses més competitives, i de disminuir els costos de la insularitat -criteris que compartim-, també

era necessari fer entendre que la nostra dependència d'un medi ambient curat, i que hem de respectar, feia necessària la introducció d'una sèrie de mesures tendents a la preservació del medi ambient, a la conservació d'espais naturals, a la protecció i restauració del nostre patrimoni històric, artístic i cultural. I així també s'han acceptat una sèrie d'esmenes molt importants en aquest sentit. Algunes d'aquestes -em sap greu, perquè em sortiria del tema, no puc entrar a defensar unes esmenes que ja s'han aprovat, simplement citaré mesures tendents a mantenir l'activitat agrària, a fomentar la depuració i reutilització, d'agües, etc. Etc. Ja estic fora de temps i estic sortint del tema.

En definitiva, es tractava també d'introduir uns criteris de selecció a les bonificacions o exempcions fiscals que es proposaven per, efectivament, potenciar aquelles activitats que ens interessin a les Illes Balears, i evitar bonificar determinades activitats que podrien ser perniciosos per a la nostra economia o que perjudiquessin les empreses ja instal·lades a les Illes Balears. És a dir, una generalització de les bonificacions o exempcions fiscals podria introduir un factor de competitivitat d'empreses que vendrien de fora respecte de les empreses ja instal·lades aquí. Creim que, amb les esmenes que s'han acceptat, s'han corregit bastant aquests efectes, si bé queden algunes qüestions que, amb el vot favorable a alguna esmena del grup socialista, es podrien millorar.

En definitiva, aquesta és la nostra postura, al llarg del debat i sempre fixant posició, perquè no interviendrem en torns a favor ni en contra, però anunciant el vot final favorable al text que ha sortit del dictamen de comissió i intentarem explicar quina ha estat la nostra postura respecte de tots els temes que discutirem. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sampol. Acabat el primer debat, passam al segon, que inclou des de l'article 34 fins al 45 del dictamen, ambdós inclosos, i es mantenen les esmenes vives 1072 i 1073 del Grup Parlamentari MIXT. Per defensar-les, té la paraula el Sr. Pascual.

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:

Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Els diputats d'Unió Mallorquina votarem a favor d'aquesta proposició de llei, si bé també hem de dir, com ha dit el Sr. Sampol del PSM, que aquest no és el règim econòmic i fiscal per a les Illes Balears que vol Unió Mallorquina, encara que té moltes coses amb les quals estam d'acord.

És un règim econòmic i fiscal que no vol dir que nosaltres duiguéssim, però crec que s'hauria de fer una reflexió important, que exclou impostos sencers, com per exemple l'IRPF i, tal vegada, també hi ha alguna mesura que s'ha llevat que estariem d'acord que hi fos, etc. Etc. Això vol dir que votarem que sí a l'articulat, a la pràctica totalitat de l'articulat, menys a dos o tres articles, als quals mantenem esmenes

vives, i em centraré, a partir d'ara, a parlar d'aquestes esmenes.

Són dues esmenes a l'article 51 de la proposició de llei, a l'article 41 del dictamen de comissió, sobre el tipus reduït de l'IVA. També aprofitaré per defensar una esmena, del bloc següent, que són bonificacions del transport de mercaderies, perquè va en el mateix sentit.

El Sr. Conseller, durant les seves exposicions, o les reiterades exposicions, ha manifestat que un dels objectius més importants d'un règim econòmic i fiscal diferenciats per a les Illes Balears és que ens posem al mateix nivell de competitivitat, que puguem produir en les mateixes condicions que en el territori peninsular. Doncs bé, nosaltres pensam que les condicions de partida per produir no són les mateixes a les Illes Balears que en el territori peninsular. No només per una qüestió de transport, sinó per una qüestió d'estructura de la propietat, de la morfologia del sòl -he dit estructura, divisió de la propietat-, el fet que molts camps estiguin sembrats d'ametllers i siguin molt més mals de conrear que no d'altres, el fet de tenir aigües subterrànies i no tenir aigües superficials, cosa que té un cost addicional molt important per al pagès. Per tant, això vol dir que, en el transport de mercaderies, hem d'anar alerta perquè, tal vegada enlloc d'esmolat podem fer osques. Amb caràcter general, podem fer osques en els productes agropecuaris. Nosaltres estam produint tant productes agrícoles, com ramat, en unes condicions d'inferioritat. Si nosaltres bonifiquem l'IVA, si bonifiquem l'entrada de productes de mercaderies des de la Península...

(El Sr. President reprèn la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Pascual, un moment, li vull fer l'observació que vostè ha entrat dins el tercer debat.

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:

Jo he renunciat al tercer debat, i he dit que, com que són tres esmenes, breument les explicaria conjuntament, ja que té el mateix sentit, Sr. President, parlar de bonificació de transport i parlar de reducció de l'IVA en les mercaderies. És igual.

EL SR. PRESIDENT:

En aquest cas, entenc que dona per defensades en aquest mateix torn les esmenes corresponents al tercer debat. D'acord.

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:

Efectivament, Doncs no hi són, les igualtat de condicions. I així com per als productes industrials, per una majoria de productes industrials, hi pot haver avantatges,

evidentment, en la bonificació del transport de mercaderies, hi pot haver avantatges en la reducció del tipus d'IVA, no està tan clar en els productes agro-pecuaris. Jo crec que hi hauria d'haver un gran debat, amb els sectors corresponents, abans de donar una passa de modificar el tipus d'IVA, de demanar bonificacions per als transport de mercaderies. Aquest és el tema.

Vàrem fer una esmena. Jo ja havia parlat dins una ponència amb el Conseller, i ell va dir que és possible que la Comunitat Econòmica Europea, és mal de defensar davant la Comunitat Econòmica Europea, demanar només bonificacions al transport, demanar reduccions d'IVA per a les mercaderies de sortida, les produïdes, les fabricades a les Illes Balears i, en canvi, dir que no les volen per les d'entrada, que és el que ens convé. Aquesta és la posició que ens convé.

Nosaltres hem fet una esmena dient exactament això, sabent que pot ser difícil defensar-ho, però també amb l'esperança que es pogués obrir un debat i es pogués fer una selecció de productes, uns sí i uns altres no. No a tots sí, o no a tots no. O bé, argumentar, ja que hi ha arguments que les condicions de producció no són les mateixes a les Illes Balears que a la Península, sobretot en productes agro-pecuaris.

Per això, mantenem aquestes tres esmenes, que van dirigides al fet que les subvencions del transport de mercaderies, i la reducció de l'IVA del transport de mercaderies, afectin únicament als productes de sortida de les Illes Balears, però no als d'entrada, perquè, com he dit, si mantenem en entrada i en sortida, és possible que a l'agricultura i a la ramaderia els fem un vestit, perquè aquí tots sabem que produir carn porcina, o produir verdures o produir altres productes, és més car que a la Península. Per tant, i a més que estam en un mercat que és albellós -*sumidero*-, que quan sobren vénen aquí, estam, per tant, jo crec, fent un flac favor.

Però és que encara hi ha un altre argument que no vull deixar d'aprofitar, que vull aprofitar per exposar, respecte del transport de mercaderies. Aquest és el de les consideracions medi ambientals de caràcter general. Un dels objectius més importants que té la Comunitat Econòmica Europea, i que tenen els governs del món és disminuir el cost medi ambiental que provoquen els bolics, la paqueteria, els envasos no retornables, o sigui, la fusta que es fa servir per fer, per exemple, els *palés*. O sigui, hi ha d'haver un objectiu, de tipus ambiental, que ha de consistir en minimitzar, de cada vegada més, el transport de mercaderies. I això és un objectiu que crec que s'ha de posar, s'ha de dir, avui, en aquest Parlament, aquí, perquè és important. El paper que es fa servir per als bolics, o els plàstics que es fan servir, els envasos no retornables, per exemple, o sigui, hi ha una evolució constant d'eliminar envasos de vidre per envasos no retornables, que va paral·lel a la substitució de productes fabricats a les Illes Balears per productes fabricats fora de les Illes Balears, per exemple, aigües minerals, o, per exemple, hi pot

haver també begudes de qualsevol classe. Crec que també és important aquest aspecte.

Per tant, nosaltres mantendrem aquesta esmena, perquè seria millor que sortís d'aquí, del Parlament de les Illes Balears, els que demanem les bonificacions de l'IVA, i la reducció, les reduccions en el transport, només dels productes de sortida de les Illes Balears que no de tots. Sempre serem a temps a estudiar transaccions quan això es tracti en el Congrés dels Diputats. Hi hauria temps perquè els distints sectors econòmics i socials de les Illes Balears puguin estudiar el tema, i es pugui fer, després d'un debat, una proposta molt més afinada, dirigida, tal vegada, a productes determinats que, en general, haurien de ser tots els productes agro-pecuaris que es produeixen a les Illes Balears, i alguns productes industrials, i, en canvi, si nosaltres ja sortim d'aquí dient que volem que el transport de mercaderies es bonifiqui, i que l'IVA es bonifiqui, tant per als productes d'entrada com per als de sortida, ja hem tirat la tovallola i pot ser que, com he dit abans, enlloc d'esmolmar fem osques.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pascual. Per defensar les esmenes corresponents a aquest debat del Grup Parlamentari SOCIALISTA, té la paraula el Sr. Alfonso.

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Intentaré, com sigui, fent un esforç realment seriós, fer el segon debat, que es refereix, fonamentalment, al debat sobre impostos indirectes i, bàsicament, sobre l'IVA. Jo crec que aquest, el debat sobre bonificacions d'IVA, era, des del primer moment, una de les propostes més importants, més fonamentals de tot el projecte del Govern. N'estic convençut perquè, en el mateix pla d'estratègia de competitivitat, que vàrem veure aquí, l'IVA, la reducció, l'IVA reduït, era un dels objectius prioritaris del qual es parlava quan es parlava d'un règim fiscal diferenciat. L'impost de societats, com és lògic, interessava bastant menys i interessava molt l'IVA.

De totes maneres, passada la proposició per ponència i per comissió, en aquests moments, ha quedat bastant disminuït, és bastant irrellevant com a proposta d'un règim fiscal la situació que queda en les reduccions d'IVA. De totes maneres, hem de dir que, apart d'una cosa, consider que és una equivocació del Govern, però que està en el projecte de llei, i hi ha una sèrie de temes dels quals hem de parlar un poc a fons.

En aquests moments queden, com a temes importants de deducció d'IVA, primer, les operacions realitzades pels centres de coordinació, pels dividendes o participacions de beneficis que no pagaran IVA. Les operacions fetes a les zones aeronàutiques, que no pagaran IVA, IVA 0. Queden dos temes d'IVA 0. Cosa curiosa, com

he dit. Queda, com a IVA reduït, les agències de viatges. Queda, com a IVA reduït, la recepció dels serveis de ràdio i televisió. Queda com a IVA super reduït, l'hoteleria, restauració i servei de transports. Perquè la resta que queda com a IVA reduït, de prestació de serveis de reciclatge, extinció d'incendis, i altres, en la meua opinió, i amb una aplicació normal de la llei d'IVA, en aquests moments, és d'IVA reduït. Però no entrarem en això.

La pregunta és: Srs. Diputats, per què, quina justificació econòmica, com podem explicar, a Madrid i a Brussel·les, que els centres de coordinació, o les feines serveis, o reparacions fetes a les zones aeronàutiques tinguin IVA 0? Jo no crec que sigui explicable. El Govern ho va entendre i va llevar l'IVA 0 d'una altra sèrie de coses. En aquests moments queden aquestes dues. No ens deguérem adonar. Nosaltres teníem esmena, però no es varen aprovar. Com és possible que això es pugui explicar a la Unió Europea? Jo crec que és absolutament impossible. No hi ha raons d'insularitat per a la reducció d'IVA, no n'hi ha cap ni una. No hi ha raons de diversificació econòmica per a la reducció d'IVA, sobretot per l'IVA 0.

Per tant, quines raons existeixen perquè l'hoteleria tenguí un IVA super reduït -jo supòs que saben què significa l'IVA super reduït, significa l'IVA de béns de primeríssima necessitat, els hotels de cinc estrelles, els restaurants de quatre forques, això són béns de primeríssima necessitat, Srs. Diputats. Per al Govern, això són béns de primeríssima necessitat. Òbviament ho són per a la Comunitat Autònoma, però jo no crec que això tenguí massa justificació.

No hi ha raons de competència. Només he trobat una raó que explicava la proposta del Govern, que explica que aquesta situació es mantenguí així: un mimetisme amb Canàries. El Govern -i vull deixar tancat ja el tema de Canàries- no acaba d'entendre, el Partit Popular no acaba d'entendre que Canàries està a 3.000 quilòmetres de la Península. No acaba d'entendre que Canàries està, pràcticament, a Àfrica, continent africà. No acaba d'entendre que la història de Canàries no és la història de les Illes Balears, i el règim fiscal de Canàries és un règim històric, no podem anar amb mimetismes.

I una cosa molt més important, sobretot per a un partit d'esquerra, com ja entraré més endavant. Canàries, Srs. Diputats, no té la renda que té Balears. Motius de renda que, per a qualsevol partit d'esquerra haurien de ser importantíssims -jo entenc que a la dreta no li importi-, però, per a qualsevol partit d'esquerra això hauria de ser importantíssim. Les raons de renda són fonamentals per ajudar a una regió, a uns ciutadans a aconseguir unes millores en la seva situació econòmica.

De totes maneres, Srs. Diputats, en aquests moments, queda, quant a IVA, llevat del tema de l'IVA 0 a centres de coordinació i aquesta situació estranyíssima que el servei d'hoteleria tenguí un IVA super reduït -restauració, etc., de tota categoria-, queda poca cosa de la pretensió inicial que

justificava, ella tota sola, tot el projecte de llei de reduccions d'IVA.

Però queda una cosa: el Partit Popular, sorpresivament -jo creia que seria el primer que aprovaria- no ha acceptat una esmena del Partit Socialista, una esmena curiosa, com a mínim. Proposa que un impost especial, important -no quantitativament, sinó socialment-, que els *bucs* -com diu el Sr. Conseller-, vaixells, -és igual, es diu de les dues maneres- de més de 7,5 metres d'eslora no paguin l'impost especial de matriculació d'embarcacions. Pretén que la resta de ciutadans d'Espanya -no són molts doblers, la veritat deu ser aquesta, no sabem quants, en tot el règim fiscal no sabem quants doblers són, però això tampoc no ho sabem-, pretén que el Sr. Khasogui, si compra un vaixell, o si el Sr. Conde -bé, qui el comprí al Sr. Conde-, si no està matriculat a Espanya, quan el matriculi a Espanya, no pagui l'impost especial. També pretén que els vaixells de 10 metres no el paguin, no només els vaixells de 50 metres. A vostès els sembla que això es pot presentar en algun lloc? Vostès creuen que aquesta esmena no s'havia d'haver acceptada? És una pregunta que queda al aire. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alfonso. Grups que vulguin intervenir en torn a favor o en contra? Pel Grup PSM i EEM, el Sr. Sampol té la paraula.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Havia anunciat no intervenir en torns a favor o en contra, però m'ha semblat sentir lleugeres al·lusions, i intervindrè en el torn a favor i en contra -a favor d'unes determinades esmenes, les del Grup MIXT, i en contra, perquè l'ha defensada anteriorment el Sr. Pascual, i haurem d'anunciar el vot, i també d'algunes del Grup Socialista defensades pel Sr. Alfonso.

El Sr. Pascual ha introduït un tema que, en ponència, va ser objecte de llarga discussió. La pregunta és: és beneficiós per a l'economia de les Illes Balears o, millor dit, per a determinades activitats o determinats sectors productius de les Illes Balears, incentivar, bonificar el transport de mercaderies? Tal vegada, per al conjunt de l'economia, analitzada en conjunt, en una operació matemàtica ens donaria un resultat positiu. Però, per a la indústria agro-alimentària, per a l'activitat agrària, és positiu incentivar que productes de fora siguin més barats? Un exemple, aquí hem parlat, de vegades, de la indústria de ceràmica, en els materials de construcció, amb la forta competència de les indústries de Llevant que, pràcticament, fan desaparèixer les nostres teuleres. Introduir un factor de bonificació en el transport no fa que sigui més competitiu el producte que ve de fora? Per tant, aquesta és una pregunta que queda a l'aire, i nosaltres demanàvem al Govern que es realitzàs un

estudi econòmic sobre les repercussions que tendria aquesta mesura sobre determinats sectors. Nosaltres, cautelosament, votarem a favor de l'esmena del Grup Mixt.

D'altra banda, el Sr. Alfonso ha plantejat el tema de l'IVA. Efectivament, hi ha la qüestió de les exempcions a la matriculació, a les embarcacions de més de 7,5 metres d'eslora i jo crec que per una qüestió -el que deia al principi- de donar credibilitat a aquest projecte, hauríem d'intentar que totes aquestes qüestions, que jo crec que són relativament secundàries dins el gruix del projecte, no donassin arguments a l'oposició al projecte, per votar en contra. Crec que és un tema del qual, si algun grup parlamentari en el Congrés de Diputats i en el Senat, en vol fer bandera, fins i tot pot provocar la ridiculització d'aquest projecte, i jo els recomanaria que acceptassin aquesta esmena, precisament per no donar arguments als detractors del projecte.

Respecte del que són les reduccions generals al tipus d'IVA, jo crec que ha millorat bastant aquest article amb l'acceptació de l'esmena que vàrem presentar. Hi ha el tema de si hi ha d'haver un tipus reduït d'IVA per a la indústria turística, per l'hoteleria en general. Pensen que s'han suprimit reduccions a ports esportius, lloguers de vehicles, embarcacions de luxe, etc. Queda pendent el tema del turisme. Jo crec que és necessari defensar un tipus reduït d'IVA. Pensen que en els propers anys hi començarà a haver paquets turístics que seran fortament competitius respecte de les Illes Balears. No només a les Illes Canàries, sinó al nord d'Àfrica. Jo crec que, evidentment, d'una manera temporal -no vol dir que hagi de ser una mesura per sempre-, sinó com a mínim per uns anys, s'hauria d'introduir aquest IVA reduït que, en definitiva, l'únic que farà serà situar en unes condicions de competitivitat la nostra indústria turística respecte de Canàries i dels futurs competidors del nord d'Àfrica.

Aprofit -amb la tolerància del President, perquè anam un poc d'una banda a una altra, però no sortim del tema-, he fet una referència a la temporalitat, perquè és un tema que està en discussió fins i tot a les Illes Canàries, i els recoman la lectura d'un anàlisi que ha fet, del règim econòmic i fiscal diferenciat de les Illes Canàries, el catedràtic de dret financer i tributari de la Universitat de La Laguna -és a dir, no és una persona sospitosa-, que, des d'una visió favorable a l'estatut de Canàries fa una crítica realment profunda, que nosaltres hauríem de tenir en compte, i m'agradaria que constàs en el diari de sessions. Els la traduiré literalment, i perdonin la traducció que, naturalment, no serà tan correcta com hauria de ser.

Diu: "L'equilibri entre l'interès general i l'interès particular que ha de presidir tot disseny de política fiscal dirigit a incentivar la inversió empresarial productiva en el marc d'un estat social i democràtic de dret ha estat substituït, en el cas de Canàries, per un règim que legalitza, sense límit temporal, el privilegi fiscal, propi d'un dret pre-modern, en favor d'empresaris i professionals. I el que és més greu, que, en absolut garanteix, *per se*, els efectes econòmics quasi miraculosos que els seus defensors propugnen. L'articulació d'una

política seriosa de beneficis fiscals, orientada a afavorir l'establiment, potenciació i desenvolupament d'activitats econòmiques productives, ha d'acomplir tres condicions inexcusables: la temporalitat, la selecció i el control públic".

La selecció que ja hem introduït mitjançant esmenes, la temporalitat, que, efectivament, el Sr. Alfonso crec que defensava justament una aplicació temporal de les bonificacions fiscals amb totes les pròrrogues, introduint un factor de pròrrogues que es puguin tenir en compte. Però això, fins i tot, des de les Illes Canàries, es critica, es critica l'actual règim fiscal i econòmic de les Illes Canàries, amb aquests arguments.

Per tant, jo, des d'aquí, m'he permès pegar a dreta i esquerra, però, com a mínim, i modestament, donaria un consell al Partit Popular: totes aquestes qüestions que donen arguments als detractors i no són qüestions fonamentals de pes, fem un exercici de tolerància, retirem-les d'aquest projecte, perquè, realment, les dificultats encara han de començar. La tramitació en el Congrés de Diputats i en el Senat no serà una vall de roses, sinó, més bé, de llàgrimes. Sincerament, dubtam de la seva aprovació final. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sampol. Vol intervenir el Sr. Pascual o el Sr. Alfonso en relació al torn del Sr. Sampol? Sí, Sr. Alfonso, té la paraula en torn de rèplica.

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

Sí, Sr. President, només intervenir en una breu qüestió. Jo podria estar d'acord que si aquesta Comunitat Autònoma fos una Comunitat on els beneficis societaris, en hoteleria i altres, fossin petits, si aquesta Comunitat Autònoma fos una Comunitat on l'IVA d'hoteleria -que, en aquest moment, és el 7%, l'IVA reduït- fos una cosa excessivament feixuga per a la resta de ciutadans europeus, que es poguessin establir, si hi hagués una situació de crisi dins el món turístic -situació que, gràcies a Déu, no es dona, ni s'espera que es doni els propers anys- que es parlàs d'un IVA hiper reduït per a l'hoteleria. Però la meua pregunta, Sr. Sampol, només perquè reflexioni -jo crec que, en aquest tema no s'ha reflexionat massa, en tot el tema del règim fiscal, hem anat tan aviat, corrent, s'ha d'aprovar avui, i no hem reflexionat massa. A vostè li sembla lògic -a vostè precisament- que les prestacions de serveis de reciclatge i eliminació de residus sòlids urbans, o l'extinció d'incendis forestals, regeneració, reforestació, i neteja de boscos, o la prestació de serveis de depuració i tractaments d'aigües residuals, paguin un IVA del 7%, reduït, i que els clients de Son Vida paguin un IVA del 4%? Ho pensi.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alfonso. Vol contrareplicar, Sr. Sampol? Té la paraula.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Simplement, així com ha quedat a la proposta definitiva, estan al mateix nivell, Sr. Alfonso. L'IVA, el tipus 0 es va suprimir, es va acceptar l'esmena, i només queda "...s'aplicarà el tipus reduït, establert a l'article 91, apartats 1 i 2 de l'esmentada llei, a les següents operacions...", i vénen totes les operacions al mateix nivell, Sr. Alfonso.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sampol. Per fixar la posició, pel Grup PP-UM, la Sra. Salom té la paraula.

LA SRA. SALOM I COLL:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. El nostre grup no donarà suport a les esmenes que queden del Grup Mixt, en aquest cas del Sr. Pascual, perquè considerem que que hi hagi unes bonificacions a la sortida dels nostres productes, d'aquí cap a la Península, i no a l'entrada, en aquest cas, podria ser, en certa manera, una visió un poc local, i discriminatòria, i ens podria crear problemes a l'hora d'acceptar aquestes mesures per part de Madrid o d'Europa. Jo crec que hem d'anar a posar els condicionaments necessaris perquè les nostres empreses, de les Illes Balears, puguin fer productes competitius, productes de qualitat, productes d'imatge, a un preu molt competitiu, i si aconseguim això -que crec que es plasma en aquest text, en aquesta proposició de llei de règim fiscal i econòmic especial-, si aconseguim això no hem de passar pena que els productes de fora puguin superar la qualitat dels nostres productes.

Quant a les esmenes del Grup Parlamentari Socialista, per tot el que fa referència a IVA, hi ha una qüestió que jo crec que és important. Aquesta és: ens beneficia o no ens beneficia que hi hagi uns tipus reduïts d'IVA en determinats productes, en determinats serveis? Jo crec que, evidentment, beneficia els ciutadans de Balears que hi hagi un tipus reduït d'IVA per certs serveis, per certes activitats.

A més a més, hem de veure què passa amb la resta de les Illes d'Europa. Tant Còrsega com Madeira, com les illes gregues, evidentment, tenen uns tipus reduïts d'IVA, tant de transport de passatgers, com de transport de mercaderies, com de productes d'alimentació, hotels de luxe, lloguer d'oficines, o tot el que fa referència a temes de telecomunicacions i, evidentment, si són illes, per què unes illes sí i les altres illes no? Nosaltres considerem que el que proposam en el nostre text és per intentar equiparar un poc aquests costos d'insularitat que suposa el fet de viure a unes illes com les nostres.

Si comparem, a més a més, això amb el que passa a Canàries, que és un dels principals competidors en temes turístics respecte de les Balears, ens trobam que tenen un IVA reduït en moltíssims de productes que fan que el nostre producte turístic sigui menys competitiu respecte de les Illes Canàries.

El problema que les Illes Balears tinguin un tipus reduït d'IVA no és problema de renda, perquè jo crec que -si no ho tenc malentès-, Canàries i Extremadura tenen el mateix nivell de renda, i a uns llocs hi ha unes bonificacions en temes d'IVA i a Extremadura, evidentment, no n'hi ha.

Jo crec que, en fase de ponència i en fase de comissió, el nostre grup va fer un esforç bastant important per intentar acceptar tot un conjunt d'esmenes -en aquest cas era una del PSM i un parell del PSOE- que reduïen bastant les bonificacions en tema d'IVA, i ha quedat -jo crec que és important- que totes les prestacions de serveis realitzades per les agències de viatges, tenen un tipus impositiu reduït -jo crec que això és bo per a les nostres agències de viatges-, també ha quedat que les prestacions de serveis de depuració i de tractament d'aigües residuals també tenen un tractament de tipus impositiu reduït -crec que això també és bo- i, sobretot, totes les prestacions de serveis d'hoteleria i de restauració, en tots els seus àmbits, tenen un tipus reduït d'IVA. Jo crec que això és bo.

Totes les esmenes que presenta el Grup Parlamentari Socialista, aquest conjunt, les que queden vives, que crec que, en total, són 7 o 8, totes són de reduir, de minvar, que totes aquestes activitats no tinguin aquest tipus reduït d'IVA i, evidentment, el nostre grup no els podrà donar suport perquè, acceptar-les suposaria, en certa manera, no aconseguir aquest benefici que nosaltres considerem que és important per al futur de les nostres illes. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Salom. Passam al tercer debat, i per defensar les esmenes -les del Grup MIXT les don per defensades ja- del Grup Parlamentari SOCIALISTA, té la paraula el diputat Sr. Triay i Llopis.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Aquest és un conjunt d'esmenes coherents amb el vot en contra que vàrem donar a la presa en consideració d'aquesta proposició de règim fiscal especial per a les Illes Balears, vot en contra que ve a significar una esmena de devolució al Govern, si la proposta, enlloc de ser presentada pel grup popular, per raons que tots sabem, hagués estat presentada pel propi Govern que la va elaborar. També som coherents amb les propostes de resolució que vàrem defensar davant aquest Parlament amb motiu del

debat del document enviat pel Govern, respecte del qual varem plantejar ja una clara divergència amb el text articulat. Per tant, no són esmenes que constitueixin un text alternatiu, sinó que són esmenes que constitueixen una aportació al treball legislatiu d'aquest Parlament.

Si aquestes esmenes parcials, consideren els Srs. Diputats, que poden millorar el text que ha de sortir, les votin a favor, si creuen que no l'ha de millorar, que les votin en contra. Si creuen que ha de descafeïnar el projecte presentat, no les votin a favor, encara que tinguessin el compromís d'una votació final de conjunt, perquè crec que si han de descafeïnar la idea que el Govern i el grup popular tenen del que ha de ser aquest règim fiscal, no haurien de vendre aquesta idea per una votació final de conjunt del Grup Parlamentari Socialista.

Les qüestions que inclou aquest grup d'esmenes són les relatives a liberalització especial per a les Illes Balears dels transports aeris i marítims i de les telecomunicacions, subvenció generalitzada del transport de mercaderies -que, per un cert caos d'organització ja s'ha tractat en el debat anterior, però que correspon a aquest capítol-, el règim de funcionament dels aeroports de Mallorca, Menorca i Eivissa, el règim de seguretat social aplicable a les companyies d'aviació i la declaració de l'activitat turística com a activitat exportadora.

Què tenen en comú aquestes esmenes? Tenen en comú un suport, una atenció, a l'economia real, productiva, actual, especialment la no turística, de les Illes Balears. Una preocupació pels serveis directes que reb el ciutadà, especialment en matèria de transport i telecomunicacions, per evitar mesures precipitades que puguin ser perniciosos per al servei que reb el ciutadà. Una preocupació per una millor, més estable, i no estacional, ocupació en el sector turístic, i, especialment, una millora de la qualitat de l'oferta turística i, en general, un posicionament en contra dels paradisos fiscals.

Quant a la llibertat de transports i de telecomunicacions, saben tots els diputats, els presents i els absents, que això són objectius estatals, que són objectius, a més, imposats per la Unió Europea. Per tant, què es pretén amb aquesta declaració en aquesta llei de les Illes Balears de règim fiscal especial? Crec que un avanç en la liberalització, més enllà del ritme que s'estableixi a tot l'Estat, i més enllà dels requeriments que ha establert la Unió Europea, podria perjudicar els ciutadans de les Illes Balears, que podrien veure baixar considerablement el nivell de prestació dels serveis de transports dels quals gaudeixen. Això seria especialment greu en els transports insular i interinsulars.

En qualsevol cas, al contrari. Quan es tracti ja de posar en marxa, com s'està fent, en matèria de transports, la liberalització, i com ha acordat aquest Parlament, és molt necessari que hi hagi una cura molt especial pels serveis interinsulars, precisament perquè no siguin els que resultin perjudicats per aquesta recerca de les línies més rendibles per part de les

companyies competitives. Si bé també és cert que la pròpia declaració de la llei de règim fiscal diu que hi haurà un règim d'autorització, que es declararan línies estratègiques i, per tant, es contradïu ella mateixa, aquest article es contradïu quan fa una declaració tan solemne sobre la llibertat de transports i, simultàniament, està demanant una protecció, una autorització, una declaració especial.

El mateix podríem dir en relació als serveis de telecomunicacions, però encara d'una manera molt més delicada. En primer lloc, hem de salvar el servei de telefonia vocal com a servei públic. Per altra, hem d'evitar que la desmonopolització es faci d'una manera que sigui distinta a la resta del conjunt de l'Estat, perquè això realment podria perjudicar i gravar els ciutadans de les Illes. No creim que sigui, precisament, un sistema fiscal especial el que hagi de resoldre aquesta desmonopolització de les telecomunicacions en el conjunt de l'Estat Espanyol ni a les Illes Balears.

Respecte del transport de mercaderies, i a la seva subvenció generalitzada, la nostra esmena limita aquesta subvenció als béns produïts a les Illes Balears, de materials i productes semi-elaborats, necessaris per a la producció industrial i artesana i productes fito-sanitaris i adobs necessaris per a l'agricultura i per a la ramaderia. S'ha dit en el debat anterior, però ara em toca a jo fer la meua defensa. Una aplicació generalitzada de descomptes de transport de mercaderies, desprotegint la producció interior en el camp agrícola, industrial i de manufactures, i eliminant el que té realment, efectivament de protecció natural per la producció de consum dins les pròpies illes el cost de transport, podria conduir a uns resultats completament perniciosos, completament negatius per a la realitat de la nostra economia productiva, real, i d'avui. Crec que aquest és un dels aspectes més desastrosos de la llei de règim fiscal especial, i que suposaria, d'aplicar-se, el desmantellament d'una bona part del teixit industrial de les Illes Balears. Introduir a les Illes Balears productes elaborats, procedents del continent, subvencionats en el cost de transport, seria, realment, un perill gravíssim per a la nostra petita indústria de construcció, per a l'agricultura, per a les petites empreses de transformació agrícola que, realment, aguanten precisament per la barrera que suposa aquest cost.

Aquesta llei, si s'aprovàs així com l'he plantejada, assestaria un cop definitiu a la nostra ja precària diversitat econòmica. Per tant, en aquest sentit és contrari completament als objectius teòrics de diversificació econòmica que es plantegen amb caràcter general a la llei. De fet, aquesta llei, en el fons, només pensa en el sector turístic, i obliga als efectes perniciosos que produeix sobre els altres sectors.

Per altra part, es regula el funcionament econòmic dels aeroports de les Illes Balears. Es diu que el produc-

te net, o sigui, el balanç entre els ingressos i les despeses corrents, si és positiu, o sigui, si hi ha superàvit, s'ha de gastar en els propis aeroports, no en inversions -que van apart- sinó en el seu manteniment o millores, cosa que se suposa que ja està inclosa en la despesa corrent. Si el balanç és positiu, la liquidació s'ha de gastar aquí, no en inversions, si el balanç és negatiu, el paga l'Estat.

Sres. i Srs. Diputats, això, aquí, a casa nostra, permet fer molt populisme. Veurem si el Partit Popular, en el Congrés dels Diputats vota a favor d'aquesta proposta. No tan sols si vota a favor en el cas fàcil que continuï a l'oposició, sinó que voti a favor en el cas molt hipotètic que tengués responsabilitat de Govern. És una qüestió que ens agradaria veure escrita en el programa detallat de l'aspirant, del Sr. Aznar, quan faci una visió més completa, que els aeroports de les Illes Balears no contribuïran al sistema aeroportuari espanyol.

Quant a la seguretat social de les empreses aèries, el primer que s'ha de dir és que l'article demana que se'ls apliqui el règim general de cotitzacions. Això està mal plantejat, perquè les empreses aèries cotitzen pel règim general de cotitzacions a la seguretat social. Es tracta d'una qüestió que no sabem molt bé que té que veure amb el règim especial de les Illes Balears perquè és una qüestió general de totes les empreses aèries espanyoles, i és la discussió sobre el factor de risc, que té un pes a la tarifa, a la cotització, quina durada s'aplica a la jornada laboral. Si s'aplica sobre 24 hores o si s'aplica només a les hores de vol. És una qüestió que està en discussió, que negocien les companyies aèries, amb els Ministeris corresponents, que estan negociant on correspon i no veim quin tipus de solució especial s'hauria de donar, des de les Illes Balears, a un conflicte d'aquest tipus.

Per acabar, el tema del turisme com a activitat exportadora. Què vol dir això de turisme activitat exportadora? Vol dir que paguen menys impostos, exempció d'IVA, apart dels impostos que se'ls han bonificat als altres articles i capítols de la mateixa llei: llibertat d'amortització, possibilitat d'integració en centres de coordinació, bonificació per compra de terrenys, exempció en impostos de societats, etc. Però el primer que jo demanaria és: com s'aplica aquest article? Perquè quan diu l'activitat turística, quina és l'activitat turística? L'activitat turística, què són? Els *tour operators*, els hotelers, l'oferta complementària, els autocars d'excursions, els bars i restaurants? Com es desglossa el turisme nacional del turisme estranger? Amb aquesta valoració negativa d'aquesta declaració del turisme com a activitat exportadora, Sres. i Srs. Diputats, coincidim amb l'esquerra política no nacionalista, i amb les centrals sindicals més representatives, com són UGT i Comissions Obreres. Comissions Obreres, en el seu document de rebuig d'aquest projecte de règim fiscal especial per a les Illes Balears diu claríssimament que el conjunt de mesures per al sector turístic planteja un perillós precedent per primar la defiscalització sobre l'augment de qualitat dels serveis, la formació, el desenvolupament de canals alternatius de comercialització. Tot això ens retreu a tornar a actuar sobre preus a la baixa i, en conseqüència, a

ofertar un pitjor servici i una menor qualitat d'ocupació. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Triay. Grups que vulguin fer ús del torn a favor o en contra d'aquestes esmenes? Torn de fixació de posicions? Per part del Grup MIXT, té la paraula el Sr. Vidal.

(El Sr. Vice-President primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat).

EL SR. VIDAL I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Sres. Diputades, Srs. Diputats. Intervenim en aquest tercer debat respecte de la proposició de llei sobre règim econòmic i fiscal especial per a les nostres illes, presentat pel grup PP, perquè aquest debat comprèn des de l'article 56 al 70 de la proposició de llei pròpiament dita, que ara, naturalment, ha estat canviat quant a la numeració dels articles, després de les nombroses -perquè tot s'ha de dir- esmenes acceptades en ponència i comissió.

No hem intervingut en el debat en contra, ni tampoc a favor, però en contra, i ens hem estimat més fer una fixació de posicions, perquè, des del primer moment, vàrem dir que donàriem suport a aquest, si era projecte de llei del Govern o si era proposició de llei, com ha estat al final, però al règim, al cap i a la fi, econòmic i fiscal especial de les Illes Balears per les motivacions que hem dit tantes vegades.

Però, respecte de les esmenes que ha defensat el portaveu del PSOE, o del grup del PSOE, he de dir que bona part d'aquestes les vàrem votar en contra en ponència i en comissió, en algunes ens vàrem abstenir i, fins i tot, alguna la vàrem votar a favor. Però, en realitat, amb el que no vàrem estar d'acord -i per això llavors veurà a la votació, precisament-, va ser amb la supressió d'aquest bloc, millor dit, d'aquests articles que es refereixen a coses que estimam, quant al règim econòmic, fonamentals per aquesta proposició de llei que, al final, haurà de decidir la seva sort en el Congrés dels Diputats.

I deim això perquè entre d'altres coses, nosaltres vàrem presentar una esmena que ara s'incorpora al nou article 47, però abans era al 57, que es refereix a preus i tarifes, i aquesta esmena que es va recollir des del primer moment i es va votar a favor de forma unànime, una de les coses que recollia era aquesta bonificació addicional del 10% en la reducció establerta en el preu dels bitllets d'avió per als residents a les Illes Balears, i respecte de l'illa de Formentera, acusa la doble insularitat, es va tenir en compte aquesta esmena. I en total, com vaig dir el primer dia que es va parlar aquí d'aquest règim econòmic i fiscal especial per a les Illes

Balears, nosaltres ja vàrem dir que li donariem suport, i si esmenàvem alguna cosa, quan dic nosaltres vull dir la formació política que jo represent, no la totalitat del Grup Mixt, però sí la meua formació política i aquest diputat en nom seu, va dir que sí presentàvem alguna esmena seria per pujar el llistó, no per baixar-lo. Conseqüentment, totes aquestes esmenes del Grup Parlamentari Socialista, sobretot de suprimir alguns determinats articles del text original, les votarem en contra i, com he dit abans, i es veurà a la votació, en algunes ens abstenirem i creim que tal vegada des de la nostra perspectiva s'haguessin pogut acceptar, però en realitat no canvia el sentit de suport a la proposició de llei que avui debatem, ni tan sols haver-nos abstengut a algunes de les esmenes del Grup Socialista, canvia per a res aquesta postura inicial que, com els he dit abans, nosaltres participam d'aquesta preocupació que té el grup majoritari i que en realitat ha partit del Govern, perquè tot s'ha de dir, perquè les nostres illes, igual que totes les illes europees gaudeixin d'un règim econòmic i fiscal especial de les Illes Balears naturalment en aquest cas, que permeti, ja no millorar, sinó mantenir la nostra activitat econòmica de forma competitiva. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vidal. Dins el torn de fixació de posicions, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari PP-UM, la Sra. Salom.

LA SRA. SALOM I COLL:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. D'aquest bloc sobre el qual fixarem la nostra postura, sobre temes de transport i telecomunicacions, en un principi, el Grup Parlamentari Socialista tenia 10 esmenes i n'hi havia 4 que nosaltres consideràvem que milloraven el text final, i per a això, en fase de ponència i de comissió, les vàrem acceptar, i són aquí incloses dins la proposició de llei, i evidentment en queden 6 que al nostre parer no milloren en res el nostre text, el text presentat pel Grup Parlamentari Popular, i, per tant, el nostre grup que els donarà suport.

Nosaltres creim que un element objectiu de la insularitat és el transport que aïlla les Balears del continent, tant en el trajecte de sortida com en el d'entrada, en el sentit que la sortida suposa que les empreses de les Illes competeixen en situació adversa, i en el sentit que l'entrada suposa que els productes del continent ens surten més costosos pel fet d'haver de passar per la mar que hi ha entre les Illes i la península. Amb aquesta proposició de llei i en concret amb aquests articles que fan referència al tema del transport, el que volem és que tots els nostres productes tinguin el preu més acostat al de la realitat, i així poder competir amb condicions d'igualtat, les empreses d'aquí amb les de la península. I les esmenes que proposa el Grup Parlamentari Socialista acceptar-les suposaria canviar tota aquesta filosofia que nosaltres hem intentat plasmar al llarg de tot un conjunt d'articles.

El Grup Parlamentari Socialista no vol que hi hagi llibertat de transport entre la península i les Illes Balears, i evidentment això no és possible, perquè hi ha una llibertat de mercat i una filosofia de la Unió Europea que no faria possible acceptar aquesta esmena. De la mateixa manera, també supprimeixen l'obligació que els aeroports de Balears hagin de reinvertir a les Illes els seus beneficis; nosaltres creim que en certa manera és com absurd i ridícul pretenir que els aeroports, els beneficis que tenen els aeroports d'aquí hagin d'anar a finançar els aeroports de la resta d'Espanya; nosaltres creim que és millor reinvertir-los, en aquest cas, aquí.

També proposen la supressió de la liberalització de les telecomunicacions, i nosaltres creim que és una esmena absurda des del punt de vista de les directrius comunitàries i que es tracta, en aquest cas, del mateix cas que el Govern central va acceptar per a Canàries. I nosaltres ens demanam, per què per a Canàries sí, i a les nostres illes no?

I també pretenen suprimir la qualificació de turisme com a empresa exportadora, i dins tot el món, (...), la consideració del turisme com empresa exportadora. Nosaltres creim que considerar el turisme com una empresa exportadora, és molt beneficiós per als ciutadans i per al conjunt de l'economia de les Illes Balears, i acceptar aquesta esmena que presenta el Grup Parlamentari Socialista aniria en contra, crec jo, dels interessos generals dels ciutadans de la nostra comunitat autònoma. I, evidentment, per això, nosaltres no li donarem suport. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Salom.

Passam al quart debat, des de l'article 62 al 73. S'hi mantenen les esmenes 1219, 1225, 1220, 1226, 1227, 1228, 1229, 1221, 1222, 1223 i 1224, del Grup Parlamentari SOCIALISTA. Per defensar-les, té la paraula el Sr. Triay.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Que nosaltres no vulguem que determinades coses siguin a aquesta llei, no vol dir que no vulguem que es produeixin, no creim que aquesta llei hagi de regular en particular per a les Illes Balears, qüestions que s'estan posant en marxa d'acord amb la Unió Europea a tota Espanya, com és la desmonopolització de determinats doblers públics.

Aquest conjunt d'esmenes que defensaré ara tenen per objecte el fons d'insularitat. El fons d'insularitat no és una mesura fiscal, és una mesura econòmica, estrictament en el sentit que millora el finançament del sector públic, per tant, és més bé un mecanisme de finançament autonòmic que no passa pels acords del Consell de

política fiscal i financera. Es tracta, ni més ni manco, perquè tota la resta és literatura, d'obtenir 15.000 milions anuals durant 5 anys, actualitzables anualment, per l'índex de preus al consum. Dic que d'això es tracta, perquè realment la resta, el de després dels 5 anys, és una confusa teoria d'aplicació d'uns determinats impostos especials que realment no tenen a veure amb la insularitat, sinó més aviat amb la població no permanent de les Illes Balears, i a més tenen un sistema realment difícil de ser avaluat. Per tant, som davant un finançament complementari, un finançament extra que no entra als pactes de finançament de les comunitats autònomes. Nosaltres proposam la supressió d'aquest capítol. Per què?

Primer, per injustificat, perquè en cap moment no se'ns ha donat cap explicació de per què han de ser 15.000 milions de pessetes, de la mateixa manera que a tota la llei, a tot el projecte no hi ha cap document complementari que avaluï les conseqüències econòmiques i financeres de cadascuna de les decisions, tampoc no hi ha cap justificació en absolut perquè aquest fons d'insularitat hagi de ser de 15.000 milions de pessetes, i no de 5.000 o de 50.000. Per tant, creim que és d'una arbitrarietat completa aquesta xifra.

Per altra part, perquè hi ha una duplicitat de conceptes, el concepte d'insularitat és dins el finançament autonòmic, com a mínim hauríem d'haver proposat suprimir del finançament autonòmic de les Illes Balears el concepte d'insularitat.

Per altra part, dins aquest capítol hi ha una mesura tan peculiar com dir que a part d'aquest fons d'insularitat hi ha una garantia que l'Estat invertirà a les Illes Balears una cosa que es diu la mitjana de les comunitats autònomes i que no s'explica molt bé com s'obté, com s'aplica. Per tant, les Illes Balears surten, queden excloses, de la política econòmica, reequilibradora que pugui fer el Govern espanyol.

I per altra part, hi ha, com hem vist al capítol anterior, aquest superàvit d'exploració de l'aeroport de Palma que, al marge de les inversions, que no té res a veure, s'ha d'invertir, no a les Illes Balears, als mateixos aeroports de Mallorca, Menorca, Eivissa, encara que no hi hagués amb què.

En conjunt, es demana tant l'impossible que realment es garanteix que qualsevol solució que es trobi al futur per a aquestes qüestions, sigui insatisfactòria. Per açò hem dit, on ha fet falta dir-ho, però també ho vull dir aquí, que és un plantejament claríssimament victimista, és un plantejament claríssimament impossible, claríssimament d'una reivindicació que va molt més enllà del que és raonable per poder fer victimisme i (...) com no ho hem aconseguit.

No hi ha dubte que aquest plantejament demostra una falta de voluntat, d'acord, precisament amb l'administració que ha d'aprovar aquesta llei, que és l'administració espanyola, el Congrés, el Govern, el Congrés i el Senat.

Per altra part, no se li escapa a cap de vostès les dificultats d'ordre estadístic que exigeixen o que suposen el càlcul d'aquest impost d'hidrocarburs a les Illes Balears, quan realment no existeix cap tipus d'estadístiques regionalitzades sobre els pagaments amb IVA ni impost especial a cada una de les comunitats autònomes. Crec, i açò defens, que hagués estat molt millor advocar per un índex molt més fiable estadísticament i molt més plausible per negociar la seva inclusió com a cost d'insularitat dins el finançament autonòmic per a les Illes Balears, precisament en aquest moment en què s'inicia tot el procés que ha de concloure dia 1 de gener del 1997.

I, per altra part, també hem de dir que precisament se'ns planteja aquest cost d'insularitat com una reivindicació irredemptista a un moment en què més inversions estatal es fan a les Illes Balears, precisament per resoldre els problemes reals que existeixen, tant en matèria de potabilització d'aigua, com en matèria a través dels fons de cohesió de depuració d'aigües residuals i en matèria de carreteres es compleix escrupolosament els compromisos que va firmar el Govern balear, aquest govern, el Govern que va sortir de les eleccions del 1991 i que tan feliç els va fer a tots quan el van firmar i que, per tant, no existeix cap incompliment més que l'incompliment polític d'haver retirat del pressupost les partides de carreteres que s'hi dedicaven amb anterioritat. Per tant, per raons d'oportunitat i per raons de mètode, nosaltres no estam a favor d'aquest plantejament d'aquest fons d'insularitat.

Quant a les esmenes concretes, els voldria dir que ens sembla raonables que se suprimeixi el concepte d'insularitat del finançament ordinari, com he dit amb anterioritat, que en qualsevol cas, el sistema de càlcul d'aquest fons hauria d'estar en la diferència entre la població de dret i la població demandant de serveis, però ponderada a totes les comunitats autònomes, no tan sols a les Illes Balears, perquè aquest diferencial existeix a moltes comunitats autònomes, que per altra part s'hauria de considerar el diferencial de consum de productes petrolífers i no el consum total, ja que aquest és l'increment de població que es vol tractar de millorar a través d'aquests fons d'insularitat realment, i per altra, com he dit inicialment, que no hi ha cap justificació en absolut per a aquesta xifra màgica de 15.000 milions de pessetes, apart del *desideratum* polític del grup que ho sustenta.

Per altra part, hi ha una esmena molt important, la qual certament canviaria completament el funcionament d'aquest capítol de la llei, que seria introduir aquest fons d'insularitat dins allò que és el finançament de les comunitats autònomes, que ha d'entrar en vigor dia 1 de gener de 1997; curiosament, se'ns diu a la nota que va acompanyar la roda de premsa sobre les esmenes que acceptarien que això s'hauria de negociar amb el Govern central, com si res d'allò altre s'hagués de negociar amb ningú més i sortís aprovat d'aquest parlament.

Per altra part, també voldria comentar que aquesta garantia mitjana d'inversió de les comunitats autònomes per part de l'Estat realment és un mecanisme pervers i absolutament heterogeni, perquè, com es poden equiparar inversions mitjaneres a comunitats autònomes que tenen diferències tan abismals en competències?, comunitats autònomes com Balears, on, efectivament, tenim tota la competència en carreteres, altres comunitats tenen tota la competència en educació o en universitat o en presons, altres tenen tota la competència en altres matèries com són hospitals. Com és possible demanar d'una manera tan senzilla una cosa tan complexa?, i a part d'això, quin govern farà una política de reequilibri territorial, de solidaritat interregional a través de les inversions públiques?, com es farà una política d'anivellació de serveis a tots els ciutadans si existeixen clàusules d'aquest tipus de garantia de la inversió mitjana a unes determinades comunitats autònomes?

Senyores i senyors diputats, resumint-ho una mica, aquest conjunt de mesures suposa, per una part, garantia de la mitjana estatal d'inversió pública, per una altra part, 15.000 milions anuals actualitzats durant cinc anys de fons d'insularitat, per una altra part, la reinversió en les Illes Balears del superàvit de l'aeroport com a ingressos per a les administracions, i suposa bonificacions fiscals generalitzades i determinades bonificacions a la Seguretat Social. El nostre punt de vista -i per això, nosaltres no estam d'acord amb aquest projecte de llei de règim fiscal especial- és que els problemes de finançament de la Comunitat Autònoma s'han de resoldre a través del finançament autonòmic que s'ha de negociar d'ara a finals del 96 i que és a través de la corresponsabilitat fiscal que podem tenir un instrument aplicable a tot Espanya i favorable per a les Illes Balears, que els problemes de fiscalitat o les bonificacions fiscals s'haurien d'aplicar a projectes concrets que realment suposin innovació tecnològica i suposin creació de llocs de feina, que els problemes de transports i comunicacions sí que haurien de tenir un tractament legal específic, perquè això són problemes lligats estrictament a la geografia de la insularitat i que els problemes de l'estacionalitat i del monocultiu turístic, aquests problemes, en aquest projecte hi estan mal plantejats perquè no donen cap garantia de continuïtat de llocs de feina, de creació de llocs de feina, d'obertura durant els dotze mesos de l'any; són bonificacions de seguretat social que no garanteixen en absolut, com diuen els sindicats, que n'entenen prou, perquè l'experiència és ben negativa en aquest camp, aquest tipus de solució. I no hem de perdre de vista en cap moment, per molt que ens cogui, senyores i senyors diputats, que aquesta fal·làcia que tots..., fal·làcia, no, aquesta realitat que totes les regions insulars europees tenen règims fiscal especials amaga una realitat que aquí no es diu, totes les regions insulars europees estan per sota de la mitjana de renda per càpita del seu estat membre, perquè totes les regions insulars europees són regions de nivell de desenvolupament i de creixement econòmic inferior i són regions, en molts de casos fins i tot, amb preocupació de despoblació per part de l'estat del qual formen part, i que, per tant, no és als territoris, no és al fenomen geogràfic, a qui es dona un tractament fiscal especial, es dona a les societats, als ciutadans que viuen en aquest

territori, que el requereixen perquè precisament tenen oportunitats inferiors de creixement, les Illes Balears -i noob que no ho hauríem d'amagar, perquè s'ha convertit en bandera moltes vegades en l'acció política, som la primera comunitat en renda per càpita d'Espanya, l'estat membre d'Europa del qual formam part, i superam la mitjana europea de renda per habitant. Per tant, aquestes condicions que justifiquen precisament aquest tractament especial, no tan sols a regions insulars, sinó també a altre tipus de regions dins Europa -cada estat té les seves peculiaritats-, crec que precisament tractar de forçar-lo aquí i tractar de dur-hi mimèticament problemes o solucions que han donat altres estats a altres situacions seves crec que realment no respon a la maduresa i a la seriositat que seria d'esperar d'aquest parlament. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Triay. Grups que vulguin fer ús de la paraula?

Té la paraula el conseller d'Economia, el Sr. Matas, i s'obre el torn incidental sobre aquesta qüestió.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Jaume Matas i Palou):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. En primer lloc, vull agrair en nom del Govern d'aquesta comunitat autònoma al grup que li dona suport, el del Partit Popular-Unió Mallorquina, al Grup Mixt, al Grup del PSM i EEM les aportacions que han fet a aquest projecte. Crec sincerament que el projecte que avui estam discutint aquí sobre el projecte general és un projecte que ha estat millorat; per tant, és just agrair als grups que sí han volgut fer aquestes aportacions el seu esforç i la seva col·laboració. Una votació d'un projecte de règim fiscal especial semblant al que aquí avui tenim al davant va tenir lloc fa dos anys a Canàries; en aquell moment tots els partits, socialistes inclosos, el varen votar afirmativament. Fa tres anys a Còrsega es va votar un projecte també semblant al d'aquest d'avui; tots, socialistes inclosos, el varen votar afirmativament.

Aprofit, Sr. Triay, una vegada més, per dir-li que és falsa la seva afirmació, aquesta, com moltes d'altres, que vostè desgraciadament acostuma a fer; és fals que les Illes d'Europa tenen una renda per càpita inferior a la mitjana, és fals. Illes britàniques, Alant i molts i molts d'exemples. Perdoni'm, he sentit jo que vostè deia que totes les illes europees tenien una renda inferior. Jo avui, quan a les Illes Balears es tramita precisament un projecte que és una homologació de la realitat que tenim a les Illes Balears, una realitat que és comuna a la resta de territoris insulars, quan després de molts i mols anys es tramita un projecte que desenvolupa una previsió constitucional, una previsió estatutària, quan vivim aquest moment històric per a aquestes illes, vull destacar

precisament la tristesa del fet que un grup parlamentari, un grup important pel seu nombre de diputats, evidentment, en aquesta cambra, no només no el voti afirmativament, sinó que, a més a més, voti en contra d'aquesta proposició de llei. Vull acusar aquesta actitud antiillenca, aquesta actitud antibalear, del Grup Socialista, fins i tot, si m'ho permeten, crec que precisament aquesta actitud és no tan sols incoherent amb el mateix pensament socialista, sinó també amb el pensament de molts dels socialistes, fins i tots dels que són aquí avui, del molts dels que seuen aquí, Sr. Triay, de molts, i vostè ho sap.

La clau, de totes maneres, és veure precisament quines són les raons que vostès han exposat per oposar-se a aquest projecte i analitzar-les senzillament. Quina raó ha dut, apart els diputats d'aquesta cambra, a oposar-se al projecte de règim econòmic i fiscal, al projecte, i el que és més greu, a oposar-se a un tractament diferenciat fiscal i econòmic per a aquestes illes? Jo, si m'ho permet, recapitul quatre arguments bàsics: En primer lloc, diuen que és un plantejament electoral; en segon lloc, diuen que el projecte del Govern és dolent; en tercer lloc, diuen que tanmateix a Madrid no sortirà, i en darrer lloc, s'hi oposen perquè no volen cap tipus de règim econòmic i fiscal per a les Illes Balears.

Primer argument. Estam en un període electoral, això és evident. Vol dir, Sr. Triay, que el Partit Socialista té una votació distinta si és abans de les eleccions o després de les eleccions?, vol dir que el Partit Socialista té opinions preelectorals i opinions postelectorals?, vol dir que canvien sobre un concepte que és intemporal, com és el concepte de règim? Els socialistes afirmen que el Partit Popular presenta aquest projecte com a estratègia electoral. Se'n recorden vostès, Sr. Alfonso, Sr. Triay, precisament quan fa mig any, sis mesos, deien aquí, en aquesta cambra, que el Govern ha de concretar la proposta de règim fiscal i dur-la al Parlament. El Govern fa la proposta, i quan fa la proposta, diuen. No, no l'havia de presentar. Se'n recorda, Sr. Alfonso, quan vostè, dia 24 d'octubre de l'any 94, deia que la pilota és a la teulada del Govern, en fer referència precisament que demanava que el Govern i el Partit Popular presentassin aquest projecte?, se'n recorda? Se'n recorda, Sr. Triay, quan va venir de Madrid d'entrevistar-se amb el Sr. Solbes?, se'n recorda?, després li mostraré el retall de premsa, per si no se'n recorda, vostè va venir de Madrid de veure el ministre Solbes i va dir als periodistes que el ministre acceptava un règim fiscal, però que era necessari concretar-lo tot d'una; quan el Govern el concreta, els mateixos que varen demanar aquesta concreció diuen que no, perquè és preelectoral.

Segon motiu. Els socialistes diuen que el projecte és dolent. Bé, pot ser un judici de valor i es podria entendre. Per això mateix, el grup del Partit Popular fa allò que les lleis estableixen: proposa acceptar totes les esmenes de l'oposició. El PP anuncia l'acceptació de totes les esmenes del PSOE amb la condició que el Partit Socialista s'afegeixi al vot afirmatiu. Existeix cap altre mecanisme, Sr. Triay, per millorar un projecte... per presentar un projecte alternatiu davant d'un projecte segons vostès dolent?, existeix, Sr. Triay, altre

mecanisme de recollida de les seves postures, recollir-les i introduir-les en aquest projecte, que acceptar les esmenes que vostè hi presenta? És important recordar, Sr. Triay, que li va passar i no va presentar esmenes a la totalitat, el seu grup no ha presentat esmena a la totalitat a aquest projecte. No hi té temps, efectivament.

El tercer argument, aquell que tanmateix el projecte no sortirà a Madrid. Ho diuen perquè en el futur el PP a Madrid votarà que no, que no hi estarà d'acord. Miri, el Partit Popular a Madrid va votar una moció en el Senat que demanava per a les Illes Balears un estatut diferent. L'hi he mostrat diverses vegades i l'hi puc tornar a mostrar. El Partit Socialista Obrer Espanyol el va votar en contra. Això va passar el mes de novembre passat. Aquesta postura, si m'ho permet, em recorda el cas de *lanza*: Eren dos amics molt amics que es troben, i un diu a l'altre: -Com estàs?, i l'altre: -Molt bé, mira, estic a punt de viure el somni de la meua vida, a la fi me n'aniré a l'amazonia. I l'altre, que era íntim amic seu, li diu: -Alerta!, no saps que a l'amazonia hi ha *lanza*? -I què és *lanza*? -Un animaló que et mata en cinc minuts. I diu: -Agafaré una pedra i el mataré. -No, no, és que on hi ha *lanza* no hi ha pedres. -Agafaré un bastó i el mataré. -No, no, és que on hi ha *lanza* no hi ha bastons. -Pujaré a un arbre tot d'una que pugui i hi passarà *lanza*. -No, no, és que no hi ha arbres on hi ha *lanza*. I al final, naturalment, li diu: -Escolta, tu què ets, amic meu o de *lanza*? I això és el que passa amb vostès, vostès són d'aquí o són forasters, Sr. Triay?

(Remor de veus)

A qui obeeix el Sr. Triay?, a quins interessos obeeixen, Sr. Triay?, com pot ser l'únic partit socialista, Sr. Triay, que no doni suport a aquest reconeixement d'un tractament diferenciat? L'únic partit socialista gairebé de totes les illes on s'ha establert aquest tipus de règim diferenciat. Són d'aquí o han de respondre a uns interessos de fora d'aquí que els comanden, Sr. Triay?

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Matas, per favor.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA
(Jaume Matas i Palou):

Sí, vaig acabant, Sr. President.

El Partit Socialista no vol aprovar aquí l'estatut, no vol donar un suport conjunt a aquest projecte, perquè tots junts i com una pinya defensar aquest projecte on calgui.

El darrer argument -i acab, Sr. President- és que vostès votassin negativament perquè des de sempre, on ha estat necessari, s'han oposat a aquest tipus de projectes. Podria ser un error. Però jo deman: Per què un

partit que s'oposa a aquest tractament el vota favorablement a Canàries?, per què el Govern central, els seus companys socialistes, sense dir res, accepten que Finlàndia entri en la Unió Europea amb un tractament especial per a les seves illes?, per què no es diu res respecte de les altres illes de la mediterrània? Però aquesta postura no només es una qüestió defensada fora de les Illes Balears; molts, Sr. Triay, molts dels diputats que són amb vostè aquí avui donen suport a aquesta idea, molts dels diputats que són aquí, i li pos l'exemple de la Sra. Barceló quan dia 14 de juliol va votar afirmativament una resolució del Consell econòmic i social de l'illa de Menorca, de forma unànime, dient que s'instava els grups que fessin un estatut fiscal per a les Illes Balears. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Matas. Té la paraula el Sr. Triay.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Sr. Matas, avui sí que ens ha decebut, avui sí que esperàvem més de vostè, avui no esperàvem una argumentació tan pobre, una argumentació tan *manida*, que no som d'aquí, que d'on som, que si som de Canàries o de Còrsega o de les illes finlandeses. Sr. Matas, crec que avui ha vingut aquí a devaluar el debat del regim fiscal especial, allò que havia de ser la perla de la corona.

Sr. Matas, ja m'ha dit moltes vegades, i tenc ocasió de respondre-li a això des d'aquí, que jo havia compromès la paraula del ministre d'Economia Sr. Solbes, i com que això és mentida, una de tantes mentides, com vostè n'usa habitualment, però no per molt repetir-les, es converteixen en veritat, com volia en Goebbels, aquí tenc jo no un, tots els retalls de quan vaig tornar de Madrid: "*Retencias con el régimen fiscal*". "*Triay reconoció que el ministro de Hacienda no se mostró muy entusiasmado con la idea*". "*Un viaje que sólo trajo incógnitas*". "*El ministro contempló el proyecto de estatuto fiscal propio con gran cautela*". "*El ministro no tiene ningún documento ni sabe de lo que se trata*". "*Se ha mostrado ininteresado, pero tiene un carácter reflexivo, le cuesta comprometerse -el diari més favorable de tots-*". Per tant, no sé a qui he compromès, jo, quant al règim fiscal especial.

Per altra part, també s'ha dit per part del conseller a la multitud d'articles que ha publicat amb el seu nom, que negociam amb el ministre Solbes; nosaltres no hem negociat amb ningú, nosaltres, la feina, la fem aquí, la fem aquí, a les Illes Balears, ja sé que a vostè no li agrada que la facem aquí i que no coincidim amb els seus plantejaments en aquest moment concret, però nosaltres la fem aquí.

També li voldria dir que als socialistes ens podrà acusar del que vulgui, però que mantenim una postura coherent sobre aquest tema. Nosaltres hem expressat aquesta opinió, l'hem expressada en aquest parlament en una votació en contra d'una presa en consideració, que és una esmena a la

totalitat, de devolució, és el mateix, de devolució al Govern, on el grup parlamentari que l'havia proposada o que hi havia posat la signatura... Per tant, ja està feta, l'esmena a la totalitat, no n'hem d'fer cap altra, si consideram que el moment no és oportú, i no l'és, no és oportú aquest moment (...) esmenes a la totalitat, i a més, hi ha un document parlamentari de tres pàgines de debats de resolucions, on es fixa clarament la nostra posició en relació amb aquest tema, a favor de la responsabilitat fiscal, a favor que es reconeguin determinats aspectes en el nou sistema de finançament i en la negociació puntual i en contra del document presentat pel Govern, que precisament és el document que s'ha tramitat com a projecte proposició de llei de règim fiscal especial.

Però li voldria dir més: Aquí han vingut ministres, aquí han vingut secretaris d'estat d'economia i han donat opinions en llibertat, han donat opinions que coincideixen amb la que nosaltres mantenim aquí. Jo en cara no he sentit en cara cap dirigent nacional del Partit Popular a qui hagin tret ni mitja paraula sobre què opina sobre el règim fiscal especial de les Illes Balears, i és clar que no. He llegit també Aznar, quan parla de les autonomies en el seu programa dialogat; no he sentit res quant que tingués la pretensió de donar règims especials a les Illes Balears, supòs que vendrà en un altre capítol, esper que ho digui. I sap per què ningú no n'ha dit res, dels dirigents nacionals, que són tombes quan els fan aquesta pregunta? Perquè saben positivament que quan arribi l'hora de la veritat, ho hauran de votar en contra, ho saben positivament, com saben positivament que hauran de votar en contra quan arribi l'hora de la veritat en la reforma de l'Estatut que es va aprovar en aquest parlament fa quatre anys, exactament per les mateixes raons. I que vostès, en el Senat, hi han aprovat un *recadito a la madre superiora*, com deia un alt dirigent del seu partit a les Illes Balears? Si, és cert, sí, sí, efectivament, vostès ho van proposar i no es va aprovar, i què?, quin valor té això? Això significa que aquest text articulat que avui surt d'aquí serà aprovat pels diputats del Partit Popular? Per favor, que nosaltres, de parlamentarisme, en sabem una mica, i sabem la diferència que hi ha entre tres ratlles d'una proposició no de llei i un text articulat que diu coses molt concretes i molt serioses.

Per altra part, m'estranya que persones de principis, com supòs que són vostès, no n'estic molt segur, però ho supòs, posin en subhasta tota la seva feina de règim fiscal especial per una votació de conjunt dels socialistes, i que digui renunciem a tot si ens voten que sí al final. I quins principis són aquests?, i què és aquesta volubilitat? No van necessitar tants de vots per aprovar que passàvem del 3% al 5%, amb un vot, apart del seus 29, ja en van tenir prou; com és que ara en necessiten tants?, com és que han d'anar amb tanta companyia?, que se senten tots sols?, que troben que hem de repartir després els desperfectes? Crec que sí, Sr. Conseller.

Per tant, la nostra postura crec que ha estat molt clara des del primer moment. Volíem discutir sobre el règim fiscal, però quan vam veure aquest text articulat i quan vam veure el moment en què ja es plantejava definitivament culminar una tasca parlamentària, que no era aquesta la seva idea, perquè jo he sentit a dir al Sr. President, que curiosament mai no es mescla en aquest tema..., quan vagi malament dirà: "Això és cosa del Sr. Matas". Ell no ha dit res mai. Li he sentit a dir i escriure que això no era cosa per a aquesta legislatura. Ara resulta que sí que és per a aquesta legislatura. I quin tipus de consens social tenen, vostès? El consens dels liberals, tenen el consens dels empresaris, als quals han promès que pagaran menys, i dels sindicats, dels agents socials, dels treballadors? Cap ni un. Els dos sindicats principals els han dit clarament que no estan d'acord amb aquesta proposta, clarament, d'una manera taxativa, i on podem anar així? I vostès volen convèncer una gran majoria amb un suport tan escàs, de tipus social?, perquè, de polític, en tenen prou. Per favor, Sr. Matas, crec que en aquest tema vostè ens vol fer combregar amb rodes de molí.

Nosaltres li hem dit ben clar amb quins aspectes estam d'acord, com se'ls podria donar solució. Determinats ajuts, determinades negociacions, determinades bonificacions, no necessàriament una llei globalitzadora que serveix per posar claríssimament damunt la taula que la comunitat més rica es vesteix de sac per anar a demanar a Madrid. I ens veuen venir. Com que ens veuen venir, ningú no ens l'aprovarà, ningú els l'aprovarà, ni els seus mateixos. El que passa és que això és un producte de caducitat totalment fixada, és un producte que caduca dia 28 de maig, vostès ho saben i diuen: "Després, ja ho veurem, i si amb això a algú hem enganat, i si amb aquesta (...) algú ha picat, tot això hem guanyat, i després ja veurem com ens en sortim". Aquesta és la realitat del que passa amb aquest tema; per això, vostès fan aquests malabarismes, per explicar que nosaltres no som d'aquí, però vostès sí que en serien si renunciassin a tot el contingut d'aquest règim fiscal, acceptant les nostres esmenes. I d'on serien després? De Còrsega també, o de les illes Alant? Per cert, fals completament tot el que ha dit de les illes europees, completament fals, en tenc aquí les xifres complertes. Ni les illes angleses, que són les que tenen renda més alta, estan per sobre de la mitjana de Gran Bretanya. L'illa Alant té precisament un règim especial per evitar la despoblació; Còrsega, en el propi règim fiscal especial, diu que és una illa que planteja aquest sistema per sortir del desenvolupament. Cap d'elles està per damunt de la mitjana del seu estat, del seu estat és el que he dit i el que dic ara; cap ni una d'aquestes que tenen règim especial. Nosaltres no tan sols no estam per sota de la mitjana d'Espanya, sinó que hi anam per davant, i a més, cada vegada a més distància. senyores i senyors diputat, en treguin les seves pròpies conseqüències.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Triay. Per tancar la qüestió incidental, té la paraula el conseller Sr. Matas.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA
(Jaume Matas i Palou):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Sr. Triay, vostè, dia 2 de novembre del 94, va tornar... Llegesc del *Diario de Mallorca* -si el periodista no menteix, jo n'estic convençut... El periodista del *Diario de Mallorca* diu clarament, Sr. Triay, clarament -si vol, li ho torn a donar-, que dona suport a un tractament fiscal diferenciat, que acceptava l'estacionalitat i el tractament especial per al turisme, vostè deia que el ministre d'Economia, Sr. Triay, acceptava un tractament especial per al turisme i vostè ve aquí avui i presenta una esmena que atempta contra tota la consideració que fa el Parlament europeu de la consideració del turisme com una indústria, i com una indústria exportadora. Vostè presenta una esmena aquí avui dient que tots els serveis d'hostaleria i de turisme han de tenir un tipus d'IVA superior al que tenen els seus competidors de les illes i d'altres indrets del continent. El seu ministre ho accepta, vostè no ho accepta.

Com és possible, Sr. Triay, que un ciutadà de Mallorca, de Menorca, d'Eivissa o de Formentera que sap el que suposa la insularitat, que sap que les illes són territoris febles, limitats, que sap que són les úniques illes que pagam més al continent que el que en rebem, voti en contra d'un estatut diferent per a les seves illes?, com pot sortir vostè demà al carrer, Sr. Triay, i dir que si en aquestes illes no s'ha pogut treure endavant un projecte de tots és perquè vostè, per raons que ni els seus propis diputats entenen, ha decidit aquesta postura?

El que em fa més pena és que algú haurà d'anar a Madrid qualche dia i hi haurà d'escoltar que la gent li digui -que li puguí dir- que aquest projecte té l'oposició d'una part de la societat. Algú haurà d'escoltar això. I això no és així, Sr. Triay, la societat balear dona suport a aquesta demanda. Els mateixos socialistes ho deien, el que passa és que un grup de diputats, obeint una ordre que certament no pot venir mai dels votants, ha decidit votar en contra d'allò que sempre varen fer i del que sempre varen dir. Un grup de diputats s'oblida del que preveu la pròpia Constitució i el propi Estatut d'Autonomia respecte de la compensació de la insularitat.

(Remor de veus)

Vostè, Sr. Triay, ha traït allò que els seus companys l'any 82 varen redactar i varen votar. Hi ha persones que han deixat de banda l'autonomisme que abans defensaven per ara defensar com poden els errors polítics de companys d'altres indrets. Jo crec que aquesta decisió del Partit Socialista, aquesta oposició, li torn a recordar i li trec allò que és la moció que va presentar, precisament la proposta de resolució, en el Senat, el Partit Popular: "*Regular en coordinación con la Administración de la Comunidad Autónoma compensaciones económicas y fiscales para reducir en el archipiélago balear los*

efectos de la insularidad y la estacionalidad de tejido económico, así como facilitar el acceso a nuevas tecnologías", etc.

Crec que aquesta decisió, aquesta oposició històrica a una petició que sempre han tengut aquestes illes, aquesta actitud que no és lògica, contrària fins i tot als missatges de fa sis mesos, jo crec que per aquesta postura, Sr. Triay, vostè haurà de respondre. L'oposició d'ara a aquest estatut és una burla als ciutadans d'aquestes illes, és una burla al Parlament, perquè vostè ha dit coses contràries al que era el seu pensament, perquè vostè ha fet esmenes simplement per enganar, perquè vostè ha anat a Madrid, n'ha tornat i ha venut una "moto" del ministre, que després no ha pogut complir.

Aquest vot d'avui, senyors del Partit Socialista *Obrero Español* és un trist final d'una actuació política que és senzillament vergonyant. Moltes gràcies.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Matas.

Grups que hi vulguin intervenir en torn a favor o en contra pel que fa a la intervenció del Sr. Triay?

Pel Grup MIXT, Sr. Vidal, té la paraula.

EL SR. VIDAL I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. No hem tengut oportunitat d'intervenir en la qüestió incidental, i m'alegra, perquè així a la millor evitam incidents, però, no obstant això, en la meua intervenció, el que pretenc naturalment, perquè si no, em cridarien l'atenció, com és lògic, és referir-me a les esmenes del Grup Parlamentari Socialista sobre aquest quart debat, o més concretament, referit al tema de la insularitat, i per ser més concrets, a la compensació de la insularitat.

Jo estic d'acord amb moltes coses d'uns i amb moltes d'altres. No sé si ho puc dir aquí, però, per a la propera legislatura, guardin-me el centre i procurarem, com ara, dir les coses com les pensam i sempre en pla constructiu.

A Madrid, hi mani qui mani i sigui quan sigui, sempre *mucho* vol dir molt, i això, traduït al madrileny, vol dir que sempre hi ha *el tío Paco con la rebaja* i no em referesc a cap francès que sigui present en aquesta sala, sinó al *tío Paco* de Madrid. per tant, jo, a uns i als altres, els recomanaria que aquí es demanàs com més, millor, perquè inevitablement a Madrid, hi mani qui mani, sigui quan sigui, apareixerà *el tío Paco con la rebaja*. Amb això vull dir que jo, t al com vaig manifestar en la ponència i en comissió, estic en contra de qualsevol esmena que rebaixi la compensació d'aquesta insularitat que tenim, i també tenim un dret a rebre aquesta compensació. Jo m'atrevesc a dir que aquí hi ha hagut una

discussió sobre si les illes, la resta de les illes europees, teneu més o menys renda per càpita que la metròpolis, per dir-ho d'alguna manera, o que la resta de l'estat continental o com se'n pugui dir. Jo crec que això és irrellevant. Aquí s'ha dit alguna cosa amb la qual no estic d'acord, vaja, hi estic d'acord, però que desmunta els arguments. Aquí s'ha dit que, perquè som unes illes pròsperes, no tenim dret a això; amb aquest plantejament no estic en absolut d'acord, perquè, a més, s'ha dit que el que es compensa no és el territori, sinó els pobladors dels territoris, però bé, naturalment que sí, però és que es pot compensar o perquè puguin sortir d'una situació, com passa a moltes illes europees i com s'ha dit aquí, greu. econòmicament parlant, o de falta d'infraestructura, el que sigui, d'una situació dolenta, perquè se'n surtin, i es pot produir aquesta compensació de la insularitat, que no és res que no sigui un fet inqüestionable, perquè és geogràfic, perquè s'hi mantengui la prosperitat, perquè al final, la metròpolis o com en vulguin dir, la part continental de la respectiva nació se'n beneficia també. Naturalment que el govern de Madrid ha de compensar la insularitat de les Illes Balears, encara que siguin més pròsperes que les Canàries, però si li convé, si ho ha de fer per obligació, és fins i tot, m'atrevesc a dir-ne, una correspondència obligatòria.

Vull dir també que amb aquest bloc d'esmenes del PSOE no s'ha fet més que no estar-hi d'acord, i això ho dic des de la perspectiva del PSOE, i lògicament, amb aquestos plantejaments, si no hi està d'acord, té perfecte dret a no estar-hi. Això no vol dir que al final no hagi de prestar un suport a aquest... Ja sé que no és així, però no hauria de ser obstacle per prestar un suport a aquest règim econòmic i fiscal especial, però torn a repetir: a aquest règim que serà forçosament rebaixat a Madrid, hi mani qui mani, sigui quan sigui. El que jo no voldria mai és que el Partit Popular, si arriba a manar a Madrid, llavors no aprovàs cap règim fiscal i econòmic especial per a les nostres illes; si arrib a estar aquí, al mig, em cuidaria de tirar-los-ho en cara. Però, en aquest moment, crec que s'equivoca, encara que hi té perfecte dret, el Partit Socialista o el grup, millor dit, perquè és el grup parlamentari, a no haver arribat a alguna mena de consens en aquest tema, perquè torn a repetir que ja serà *el tío Paco de Madrid* el que en farà la rebaixa.

Per tant, jo només vull dir que no puc estar d'acord amb les esmenes, de supressió sobretot, que va fer el grup del PSOE en ponència i comissió. I per acabar, dic que ells, quan varen votar en contra de la presa en consideració de la proposició no de llei, varen fer en realitat una esmena a la totalitat, però no amb text alternatiu, perquè va ser simplement demanar d'una forma tàcita que es tornàs la proposició de llei al grup que l'havia presentada, però no va ser una esmena a la totalitat amb text alternatiu, que tal vegada hauria ajudat que arribàs aquest consens, el qual, ho torn a dir, a mi m'hauria

agradat des de la meua posició i des de la meua perspectiva, que crec que és considerar objectivament el que estam tractant aquí.

Fins i tot vull dir una cosa, perquè la sent així, jo vaig ser el primer que vaig estar en contra, i en vaig dir que no era oportú, que es presentàs a hores d'ara aquella modificació de la Llei electoral del 3 al 5%, això s'ha esmentat abans, si no, jo no ho hagués fet. Jo, sobre aquest tema, hi estava completament en contra i ho vaig dir, però amb aquesta proposició de llei de règim econòmic i fiscal especial per a les Illes Balears crec que, abans que acabi la legislatura i avui és l'últim dia que podem debatre (...) quin ple, mai no es pot dir tard quan arriba, i val més que hi hagi arribat ara, i per tant, té en general, el suport d'aquest diputat i el rebuig a les esmenes que, ho torn a repetir, són de supressió, perquè no tenc res en contra d'algunes que són d'aportació constructiva. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vidal i Juan. També en torn a favor o en contra, pel Grup PSM i EEM. Sr. Sampol, té la paraula.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Una part del debat s'havia iniciat amb la necessitat o no de l'existència d'un fons d'insularitat per a les Illes Balears, és a dir, d'una compensació econòmica al marge del sistema de finançament per compensar els costos de la insularitat i que es destinaria a finançar infraestructures. La pregunta és: Estam legitimats, les Illes Balears, per reclamar un fons d'insularitat que compensi el dèficit d'inversions públiques i els costos d'insularitat que patim les Illes Balears? La resposta és sí, hi estam legitimats. Per això, votam a favor d'aquest fons d'insularitat; a més a més, hi hem introduït temes tan importants com un fons de compensació municipal, reivindicació històrica del nostre grup en aquest parlament; hi hem introduït mesures per fomentar el sanejament, la depuració terciària i reutilització d'aigües; el manteniment, l'adquisició, la conservació i la protecció d'àrees d'especial interès; l'adquisició, conservació i restauració del patrimoni històric, artístic i cultural; el foment de la recollida selectiva, reciclatge i reutilització de residus.

Però tornem a la qüestió legítima que la comunitat autònoma més rica, la de renda per càpita més elevada, reclami aquest fons d'insularitat? Tornam a dir: Sí, perquè segons dades oficials, concretament de la Direcció General de Planificació Econòmica del Ministeri d'Economia i Hisenda, les inversions civils estatals a les Illes Balears els darrers deu anys -dades de l'any 1992- varen ser el 35% de la mitjana espanyola. L'Estat espanyol, els darrers deu anys, fins a l'any 92, hi va invertir, a les Illes Balears, en infraestructures, el 35% de la mitjana espanyola, i és quan s'hi produeix un dèficit de serveis públics, que a qui afecta primordialment és precisament a les capes més desfavorides de la població. Qui rep el perjudici d'un dèficit de serveis públics no són els rics,

són els pobres, fora que les Illes Balears, la comunitat autònoma de renda per càpita més elevada de l'Estat espanyol tots siguem rics, tots tinguem l'embarcació de més de 7'5 metres d'eslora al club nàutic, aquest senyor no en té cap.

És quan hem d'analitzar: Som tots rics a les Illes Balears? Tots podem prescindir d'uns adequats serveis públics, els mateixos que els de qualsevol comunitat autònoma de l'estat espanyol, perquè hem de tendir cap al mateix nivell de serveis públics, independentment de la renda per càpita?, podem prescindir dels serveis públics i anar a uns serveis privats? Els donaré unes dades. Recentment, en fa dos anys, la Mancomunitat del Pla de Mallorca va fer una estadística entre els habitants dels municipis del Pla de Mallorca i les dades escarrufen, perquè un 50% de la població, un 50% de les famílies dels municipis del Pla de Mallorca subsisteixen amb uns ingressos inferiors a 70.000 pessetes mensuals, i què passa amb els pagesos en situació dramàtica?, i què passa amb la indústria en crisi del moble, a Manacor, de la sabata, al Raiguer?, què guanya un treballador del comerç a les Illes Balears, que és el primer sector en ocupació, que ocupa fins i tot més gent que el sector turístic?, què guanya un picapedrer? 90, 100, 110.000 pessetes mensuals, què guanya un treballador del turisme, que fa feina cinc o sis mesos i llavors està sis mesos a l'atur? Som realment tan rics, els ciutadans de les Illes Balears o la riquesa està molt mal repartida i hi necessitam uns serveis públics perquè la gran majoria de la població no es pot pagar una assistència sanitària privada, una educació privada, un transport públic privat? Que som la comunitat autònoma més rica és una fal·làcia que hem de combatre, perquè la renda està molt mal repartida.

Per tant, sí a favor d'un fons d'insularitat; sí a favor de reclamar més justícia per a les Illes Balears.

I hi ha una altra qüestió: s'ha suscitat aquí l'oportunitat sobre si algú traïa les Illes pel fet de no donar suport a un règim econòmic i fiscal diferenciat per a les Illes Balears. Jo no sé si és oportú políticament o no. Segurament, el Partit Popular en farà bandera electoral, cosa que pot ser molt legítima. Només sabem una cosa certa: el Partit Popular, amb la votació d'avui, amb les manifestacions que consten en el *Diaris de Sessions* de comissió i de ple, adquireix un compromís en contradicció amb una ideologia centralista del partit i amb moltes manifestacions que fan els líders estatals del Partit Popular. Però sàpiguen que si un dia governen l'Estat espanyol, els exigirem el compliment dels compromisos que avui adquireixen, no hi valdran excuses, els en farem seguiment permanentment i no passarà dia que no els els retreiem en aquesta cambra, si és necessari, perquè, senyores i senyors del Partit Popular, Sr. Matas, si ara a Madrid ens tracten com una colònia, com deia el president Cañellas el Dia de l'autonomia, el qual, per cert, ha seguit amb interès tot el debat avui horabai-

xa, si ara ens tracten com una colònia, serem igualment colònia, governats pel Partit Popular; si no millora el nostre sistema de finançament, serem igualment una colònia, governats pel Partit Popular; si no millora el nostre nivell de competències, serem una colònia; si no milloren les inversions civils estatals a les Illes Balears, serem igualment una colònia, governats pel Partit Popular, i també si no millora el respecte i la defensa de la nostra llengua, de la nostra cultura, dels nostres costums i tradicions, perquè quan una metròpolis practica l'espoli a les colònies, no espolia únicament econòmicament, no se'n duu únicament les divises turístiques que deia el Sr. Cañellas a Lluçmajor el Dia de l'autonomia; quan una metròpolis practica l'espoli a la colònia, hi espolia fins i tot l'ànima, l'ànima de la nació, la llengua, la cultura, les tradicions, l'essència del poble. I vostès, senyors del PP, quan aquests dotze anys, dia a dia, aquí han renegat d'aquests valors, d'on han estat, d'aquí o forasters? Moltes de gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sampol.

Per entrar en torn de rèplica al Sr. Sampol i al Sr. Vidal, té la paraula el Sr. Triay.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Gràcies, Sr. President. Per resumir bastant tot el que s'ha dit en aquestes intervencions, voldria dir que si no acceptam aquest projecte tal com ve en aquest capítol en concret, que és d'allò que parlam, és per raons profundes i de caràcter general i de caràcter social, i gens electoralistes. Al contrari, plenes de responsabilitat, perquè realment el calendari ens incita a la imprudència, ens incita als arguments conjunturals de vigència limitada i de consum domèstic, però no volem caure en aquesta dinàmica. Voldríem dir que si algú posa en qüestió que siguem d'aquí o no, li diré que tots els treballadors d'aquestes illes no deuen ser d'aquí perquè si UGT-sindicat de treballadors- diu que el document aportat pel Govern no és una autèntica proposta de desenvolupament econòmic i que el sistema fiscal ha de ser unitari, progressista i equitatiu o si CCOO diu d'una manera encara molt més contundent que "no consideram que la implantació del règim econòmic i fiscal especial que se'ns proposa sigui la millor solució per resoldre el desequilibri que presenta la nostra economia", vol dir que qualque cosa hi ha que falla en això. És més, jo crec que en aquesta sala no tan sols representats eminents de l'empresariat posen en dubte que això sigui un projecte seriós i que hagi d'anar endavant el dia de demà, sinó queestic segur que diputats del PP també ho pensen, a dins el seu cor, que això realment és altra vegada el nyap de 1995, com ho va ser la reforma de l'Estatut de 1991, segons acreditades manifestacions del president de la Comunitat Autònoma.

En relació amb l'activitat exportadora del turisme, voldria fer algunes petites matisacions. Si realment tan dolent és que puguem estar en contra d'aquesta declaració, i ens han de

caure damunt totes les malediccions del cel i les del Parlament europeu també, voldria dir que com és possible que una maldat tan grossa com la que nosaltres proposam en demanar la supressió d'aquest article, només que ara al final hi votàssim que sí, seria una qüestió acceptada pel grup popular, que diu que es voldria transaccionar, però que en darrer lloc es pot acceptar. Quantes morals hi ha per acceptar o no acceptar esmenes, per qualificar moralment fins i tot l'actuació dels diputats davant problemes d'interès general? Res més, moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Triay.

Intervencions en contrarèplica? No.

Fixació de posicions.

Pel Grup PP-UM, Sra. Salom, té la paraula.

LA SRA. SALOM I COLL:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. El nostre grup no donarà suport a aquest conjunt d'esmenes del Grup Parlamentari Socialista perquè estam totalment a favor de la creació d'aquest fons d'insularitat i ells, amb totes aquestes esmenes, demostren que no estan a favor d'elles. Nosaltres creim que la filosofia que inspira la creació d'aquest fons d'insularitat està en certa manera reflectida en l'article 61 de l'Estatut d'Autonomia, es tracta d'aconseguir que una part important de la fiscalitat que es genera vinculada al consum dels serveis públics a Balears i que en aquest moment no tenen retorn, és a dir, doblers que nosaltres pagam, que se'n van a Madrid i que no tenen camí de tornada, quedí vinculada als serveis consumits, i així, amb aquest aspecte, amb aquest fons d'insularitat, pretenem, a través d'aquest impost d'hidrocarburs, aconseguir aqueixa finalitat.

Nosaltres sabem que això també suposa un impacte important per a la hisenda central, però bé, no passa res tampoc, també suposa per a les administracions autonòmiques i municipals la creació d'uns ingressos que tenen definitivament la necessitat del finançament d'una població flotant que molt sovint no té proporció amb la població de dret. Nosaltres creim que hi ha una desproporció entre el cost de les infraestructures i els serveis que es presten a una població que en determinats moments de l'any és un 150% superior a la població de dret; aquesta desproporció es registra sobre un 75% dels nostres municipis. L'existència d'aquest fenomen suposa que les inversions en infraestructura són desproporcionades tant per part dels ajuntaments com per part dels consells insulars i per part del Govern balear. Però, a més a més, aquest cost de manteniment fa que o bé la població fixa pagui uns impostos desproporcionats o que

les corporacions s'hagin d'endeutar d'una manera un poc exagerada. El principal ingrés d'aquest fons té una vinculació directa amb el turisme, és el consum d'infraestructura, com ho podria ser en aquest cas a través de l'ús del cotxe per part dels visitants en el consum d'infraestructura que fan.

Aquest fons aniria destinat a una sèrie d'actuacions que jo crec que serien molt importants per a les nostres illes, com seria per a la creació i manteniment de la infraestructura turística; anirien destinats, aquests doblers, a inversions i a manteniment de tota la nostra xarxa de carreteres; anirien destinats a l'adquisició, conservació i protecció de les àrees declarades d'interès natural, i de la mateixa manera, també anirien destinats al finançament de la normalització lingüística, a l'adquisició, conservació i restauració del nostre patrimoni artístic i cultural, a la recollida selectiva, al reciclatge i a la reutilització dels nostres residus. Com que nosaltres considerem que aqueixes finalitats d'aquest fons d'insularitat són importantíssimes per a les nostres illes i el Grup Parlamentari Socialista el que proposa és la seva supressió, nosaltres no donarem suport a aquest conjunt d'esmenes. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Salom.

Passarem al cinquè i darrer debat, que correspon a les esmenes corresponents a les disposicions addicionals finals i a l'exposició de motius.

Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari MIXT, té la paraula el Sr. Alfonso.

Perdó, per defensar les esmenes del Grup Parlamentari SOCIALISTA, té la paraula el Sr. Alfonso.

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

Sí, Sr. President. Amb molta d'atenció, senyors diputats, he escoltat aquest debat. Jo em pensava que s'intentaria racionalitzar, discutir, intentar trobar camins de solució lògica i raonament. Decebut, perquè el que hi hem trobat no ha estat anàlisi d'esmenes, no ha estat discussió d'esmenes ni discussió d'articles, el que hi hem trobat, senyors del Govern, és pura demagògia. Per tant, Sr. President, com que és absolutament perdre el temps defensar esmenes -la resposta és absolutament demagògica-, voldria només fer un recordatori, un recordatori que pens que algú d'aquest hemicicle, sobretot algú de l'esquerra, hauria de tornar a pensar. Esquerra, senyors del PSM i EEM, vol dir solidaritat, esquerra vol dir lluita per la igualtat. Aquest règim fiscal és lluita cada vegada més forta per la desigualtat dels més rics en perjudici dels més pobres. Gràcies, Sr. President.

Renunciam a la defensa de les esmenes.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alfonso. Hi ha grups que vulguin intervenir en torn a favor o en contra?

Pel Grup MIXT, Sr. Pascual, té la paraula.

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Ja he dit a la intervenció precedent meva que Unió Mallorquina votarà a favor de la proposició de règim econòmic i fiscal, i ho farà malgrat que això no és el nostre règim econòmic i fiscal diferenciat. El règim econòmic i fiscal que volem es basa en el desenvolupament de l'article 54 bis de la reforma de l'Estatut d'Autonomia de 1991 que aquest parlament va aprovar amb els vots de tots els grups parlamentaris (Partit Popular, PSM i EEM) i amb l'abstenció del Partit Socialista, que diu que les relacions d'ordre tributari entre l'Estat i les Illes Balears vendran regulades mitjançant el sistema de conveni o concert econòmic. El desenvolupament d'aquest article -ja sé que això provoca rialles en el Grup Parlamentari Socialista, però bé, veng a dir... Idò bé, precisament perquè l'aportació de les Illes Balears, com diu l'apartat b), a l'Estat ha de consistir en un tant global, com hi ha al País basc i a Navarra. Aquí hi ha el punt final del nostre desenvolupament.

Ara bé, he dit que hi donarem suport. Jo voldria fer referència a unes paraules del conseller Sr. Matas, que diu que el PP al Senat...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Pascual, en els anteriors debats contínuament s'ha sortit del tema, (...) temes generals. Jo, de cap manera, no puc consentir que en el cinquè debat, que és el darrer, s'intenti fer un resum del que han estat els anteriors debats. En conseqüència, li prec que se cenyeixi a la qüestió concreta del cinquè debat, que tengui en compte que el Sr. Alfonso no ha fet ús pròpiament del torn de defensa de les esmenes i no vulgui entrar en un resum de tot el que ha donat de si el debat. En conseqüència, s'hi cenyeixi i, si no, per favor, assegui's.

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:

Sr. President, jo crec que l'exposició de motius és un resum de la llei.

EL SR. PRESIDENT:

No hi ha lloc, Sr. Pascual, en aquest cas, intentar fer un resum del debat: no és un debat de totalitat, és un debat final per unes qüestions concretes.

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:

Idò renunciï a parlar-ne més, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Perfecte, Sr. Pascual.

Sr. Sampol, té la paraula.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Simplement, per anunciar el vot negatiu a aquest darrer conjunt d'esmenes. A pesar que tampoc no estam satisfets al cent per cent del resultat d'aquesta proposició de llei, hem de reconèixer que ha assolit un grau de consens, que, si bé no és màxim, sí que és important.

Aprofitam, Sr. President, amb el seu permís, i en aquesta darrera intervenció, per acomiadar aquesta legislatura, per demanar disculpes si qualche vegada ens hem sortit del botador, no ha estat la nostra intenció, i per desitjar sort a tots els grups i al Sr. Cañellas com a futur cap de l'oposició. Moltes de gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sampol. Sra. Salom, pel Grup PP-UM, té la paraula.

- LA SRA. SALOM I COLL:

Moltes gràcies, Sr. President. Per anunciar que votarem en contra d'aquestes sis esmenes que ha presentat el Grup Parlamentari Socialista perquè consideram que són unes esmenes que retallen el que ha de ser aquest règim fiscal i econòmic especial per a les nostres illes, són unes esmenes que no hi aporten res, són destructives, en certa manera són pessimistes i negatives, no aporten res de nou a aquesta proposició de llei i que en cap cas són... o que volen defensar la igualtat i la competitivitat de les nostres empreses; per això, nosaltres no els podem donar suport.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Salom.

Acabat el debat, passarem a les votacions.

Farem en primer lloc votació conjunta de les esmenes del Grup Parlamentari SOCIALISTA números 1167, 1168, 1169, 1170, 1242, 1243, 1244, 1186, 1187, 1188, 1189, 1190, 1192, 1193, 1194 i 1195.

Senyores i senyors diputats que voten a favor d'aqueixes esmenes, es volen posar drets, per favor? Gràcies, poden seure.

Senyores i senyors diputats que voten en contra, es volen posar drets, per favor? Gràcies, poden seure.

Senyores i senyors diputats que s'abstenen?

20 vots a favor, 30 en contra, 9 abstencions. En conseqüència, queden rebutjades aquestes esmenes.

Passam ara a la votació de les esmenes 1239, 1240, 1174, 1185 i 1191 del Grup Parlamentari SOCIALISTA.

Senyores i senyors diputats que voten a favor, es volen posar drets, per favor? Gràcies, poden seure.

Senyores i senyors diputats que voten en contra, es volen posar drets, per favor? Gràcies, poden seure.

Senyores i senyors diputats que s'abstenen?

25 vots a favor, 30 en contra, 4 abstencions. Queden rebutjades aquestes esmenes.

Passam ara a la votació de les esmenes 1072 i 1073, del Grup Parlamentari MIXT.

Senyores i senyors diputats que voten a favor, es volen posar drets, per favor? Gràcies, poden seure.

Senyores i senyors diputats que voten en contra, es volen posar drets, per favor? Gràcies, poden seure.

Senyores i senyors diputats que s'abstenen?

9 vots a favor, 30 en contra, 20 abstencions. Queden rebutjades aquestes esmenes.

Passam ara a la votació de les esmenes 1197, 1198, 1199, 1200, 1201, 1202 i 1206.

Senyores i senyors diputats que voten a favor, es volen posar drets, per favor? Gràcies, poden seure.

Senyores i senyors diputats que voten en contra, es volen posar drets, per favor? Gràcies, poden seure.

Senyores i senyors diputats que s'abstenen?

20 vots a favor, 39 en contra, cap abstenció. Queden rebutjades aquestes esmenes.

Passam a la votació de l'esmena 1208, del Grup Parlamentari SOCIALISTA.

Senyores i senyors diputats que voten a favor, es volen posar drets, per favor? Gràcies, poden seure.

Senyores i senyors diputats que voten en contra, es volen posar drets, per favor? Gràcies, poden seure.

Senyores i senyors diputats que s'abstenen?

25 vots a favor, 30 en contra, 4 abstencions. Queda rebutjada l'esmena.

Passam a la votació de l'esmena 1074, del Grup Parlamentari MIXT.

Senyores i senyors diputats que voten a favor, es volen posar drets, per favor? Gràcies, poden seure.

Senyores i senyors diputats que voten en contra, es volen posar drets, per favor? Gràcies, poden seure.

Senyores i senyors diputats que s'abstenen?

9 vots a favor, 30 en contra, 20 abstencions. Queda rebutjada l'esmena.

Votació de les esmenes 1209, 1212, 1215, 1216, 1217 i 1218, del Grup Parlamentari SOCIALISTA.

Senyores i senyors diputats que voten a favor, es volen posar drets, per favor? Gràcies, poden seure.

Senyores i senyors diputats que voten en contra, es volen posar drets, per favor? Gràcies, poden seure.

Senyores i senyors diputats que s'abstenen?

20 vots a favor, 34 en contra, 5 abstencions. Queden rebutjades aquestes esmenes.

Votació de les esmenes del Grup Parlamentari SOCIALISTA números 1219, 1225, 1220, 1226, 1227, 1228, 1229, 1221, 1222, 1223 i 1234.

Senyores i senyors diputats que voten a favor, es volen posar drets, per favor? Gràcies, poden seure.

Senyores i senyors diputats que voten en contra, es volen posar drets, per favor? Gràcies, poden seure.

Senyores i senyors diputats que s'abstenen?

20 vots a favor, 39 en contra, cap abstenció. En conseqüència, queden rebutjades aquestes esmenes.

Passam a la votació de l'esmena 1245, del Grup Parlamentari SOCIALISTA.

Senyores i senyors diputats que voten a favor, es volen posar drets, per favor? Gràcies, poden seure.

Senyores i senyors diputats que voten en contra, es volen posar drets, per favor? Gràcies, poden seure.

Senyores i senyors diputats que s'abstenen?

25 vots a favor, 30 en contra, 4 abstencions. Queda rebutjada aquesta esmena.

Esmenes del Grup Parlamentari SOCIALISTA números 1237, 1238, 1246, 1247, 1248, 1249, 1250, 1251, 1252, 1253 i 1254.

Senyores i senyors diputats que voten a favor, es volen posar drets, per favor? Gràcies, poden seure.

Senyores i senyors diputats que voten en contra, es volen posar drets, per favor? Gràcies, poden seure.

Senyores i senyors diputats que s'abstenen?

20 vots a favor, 39 en contra, cap abstenció. Queden rebutjades aquestes esmenes.

Acabada la votació de les esmenes, es passa a votació de l'articulat de la Proposició de Llei 345, de règim fiscal i econòmic especial de les Illes Balears, amb les agrupacions pactades amb els distints grups.

Passam en primer lloc a la votació conjunta del títol de la proposició de llei, dels articles 1, 2, 3, 4, 8, 22, 23, 24, 39, 40, 42, 43, 48 i 60, disposicions addicionals primera, cinquena i sisena i primera de la disposició final segona del dictamen, també.

Senyores i senyors diputats que voten a favor, es volen posar drets, per favor? Gràcies, poden seure.

Senyores i senyors diputats que voten en contra, es volen posar drets, per favor? Gràcies, poden seure.

Senyores i senyors diputats que s'abstenen?

35 vots a favor, 20 en contra, cap abstenció i 4 diputats que no han emès el seu vot.

EL SR. VIDAL I JUAN:

Perdó, Sr. President. No podia, jo, demanar la paraula per una qüestió d'ordre perquè el micròfon el tenia el company.

EL SR. PRESIDENT:

Vostè dirà, Sr. Vidal.

EL SR. VIDAL I JUAN:

El que dic és que jo votava a favor.

EL SR. PRESIDENT:

Tornarem a sotmetre a votació... Sí, Sr. Pascual?

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:

Sr. President, des de la proposició de llei i del dictamen hi ha numeració distinta. Jo voldria saber què votam, si els números dels articles del dictamen o si és de la proposició de llei (...)

EL SR. PRESIDENT:

Com és lògic, es vota en base al dictamen, Sr. Pascual.

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:

Idò, així voldria demanar votació separada dels articles 41 i 47.

EL SR. PRESIDENT:

No els estam votant en aquest moment, els 41 i 47. Tornaré a repetir el que votam en aquest moment, d'acord amb el dictamen.

Títol de la proposició de llei, articles 1, 2, 3, 4, 8, 22, 23, 24, 39, 40, 42, 43, 48 i 60, disposicions addicionals primera, cinquena i sisena i primera de la disposició final segona del dictamen. Això és el que es vota en aquest moment.

Senyores i senyors diputats que voten a favor, es volen posar drets, per favor? Gràcies, poden seure.

Senyores i senyors diputats que voten en contra, es volen posar drets, per favor? Gràcies, poden seure.

Senyores i senyors diputats que s'abstenen?

39 vots a favor, cap en contra, 20 abstencions. Queden aprovats, en conseqüència.

Passam ara a la votació conjunta dels articles 5, 6, 7, 17, 30, 31, 33, 34, 35, 36, 49, 62, 63, 64, 65, 66, 67 i 68, disposicions addicionals segona, tercera i quarta i primera de l'exposició de motius del dictamen.

Senyores i senyors diputats que voten a favor, es volen posar drets, per favor? Gràcies, poden seure.

Senyores i senyors diputats que voten en contra, es volen posar drets, per favor? Gràcies, poden seure.

Senyores i senyors diputats que s'abstenen?

39 vots a favor, 20 en contra, cap abstenció. Queden aprovats.

Passam ara a votació conjunta dels articles 9, 10, 11, 13, 15, 16, 18, 27, 32, 47 (apartats primer i tercer), 52, 53, 54, 69, 70, 71, 72 i 73 i primera de la disposició final primera del dictamen.

Senyores i senyors diputats que voten a favor, es volen posar drets, per favor? Gràcies, poden seure.

Queden aprovats per unanimitat, entenc.

Passam ara a votació conjunta dels articles 12, 14, 19, 20, 21, 26, 28, 37, 38, 50, 51, 55, 57, 58 (apartats a) i b)), 59 i 61 del dictamen.

Senyores i senyors diputats que voten a favor, es volen posar drets, per favor? Gràcies, poden seure.

Senyores i senyors diputats que voten en contra, es volen posar drets, per favor? Gràcies, poden seure.

Senyores i senyors diputats que s'abstenen?

34 vots a favor, 20 en contra, 5 abstencions. Queden aprovats.

Passam ara a votació conjunta dels articles 25, 29, 44 i 46 del dictamen.

Senyores i senyors diputats que voten a favor, es volen posar drets, per favor? Gràcies, poden seure.

Senyores i senyors diputats que voten en contra, es volen posar drets, per favor? Gràcies, poden seure.

Senyores i senyors diputats que s'abstenen?

34 vots a favor, 25 en contra, cap abstenció. Queden aprovats.

Passam ara a la votació de l'article 41 del dictamen.

Senyores i senyors diputats que voten a favor, es volen posar drets, per favor? Gràcies, poden seure.

Senyores i senyors diputats que voten en contra, es volen posar drets, per favor? Gràcies, poden seure.

Senyores i senyors diputats que s'abstenen?

35 vots a favor, 20 en contra, 4 abstencions. Queda aprovat l'article 41.

Passam ara a la votació dels articles 45, 56 i 58 (apartat c)) i primera de la disposició addicional setena del dictamen.

Senyores i senyors diputats que voten a favor, es volen posar drets, per favor? Gràcies, poden seure.

Senyores i senyors diputats que voten en contra, es volen posar drets, per favor? Gràcies, poden seure.

Senyores i senyors diputats que s'abstenen?

34 vots a favor, 20 en contra, 5 abstencions. Queden aprovats.

Passam a la votació de l'article 47 (apartat 2) del dictamen.

Senyores i senyors diputats que voten a favor, es volen posar drets, per favor? Gràcies, poden seure.

Senyores i senyors diputats que voten en contra, es volen posar drets, per favor? Gràcies, poden seure.

Senyores i senyors diputats que s'abstenen?

31 vots a favor, 20 en contra, 8 abstencions. Queda aprovat l'article 47 (apartat 2).

I ara, finalment, i d'acord amb el que preveu l'article 177 del Reglament, procedeix fer votació pública en els termes prevists en l'article 87 del Reglament. L'aprovació exigirà la majoria absoluta de la cambra per tal que aquesta iniciativa legislativa pugui ser traslladada al Congrés de Diputats. Es farà sorteig per tal de determinar el diputat pel qual començarà la crida, que seguirà per ordre alfabètic.

Correspon votar, en primer lloc, al diputat número 25.

Sr. Moll, els pot anar anomenant.

Hauran de dir: Sí, no o abstenció.

EL SR. SECRETARI SEGON:

Mesquida i Galmés, Andreu.

EL SR. MESQUIDA I GALMÉS:

Sí.

EL SR. SECRETARI SEGON:

Munar i Riutort, Maria Antònia,

LA SRA. MUNAR I RIUTORT:

Sí.

EL SR. SECRETARI SEGON:

Obrador i Moratinos, Francesc.

EL SR. OBRADOR I MORATINOS:

No.

EL SR. SECRETARI SEGON:

Orfila i Pons, Ramon.

EL SR. ORFILA I PONS:

Sí.

EL SR. SECRETARI SEGON:

Pallicer i Pujol, Antoni.

EL SR. PALLICER I PUJOL:

No.

EL SR. SECRETARI SEGON:

Pascual i Amorós, Miquel.

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:

Sí.

EL SR. SECRETARI SEGON:

Pascual i Ribot, Antoni.

EL SR. PASCUAL I RIBOT:

Sí.

EL SR. SECRETARI SEGON:

Peralta i Aparicio, Jaume.

EL SR. PERALTA I APARICIO:

Sí.

EL SR. SECRETARI SEGON:

Planells i Costa, Francesc.

EL SR. PLANELLS I COSTA:

No.

EL SR. SECRETARI SEGON:

Pons i Pons, Damià.

EL SR. PONS I PONS:

No.

EL SR. SECRETARI SEGON:

Pons i Villalonga, Antoni.

EL SR. PONS I VILLALONGA:

Sí.

EL SR. SECRETARI SEGON:

Ribas de Reyna, Joaquim.

EL SR. RIBAS DE REYNA:

Sí.

EL SR. SECRETARI SEGON:

Riera i Bennàssar, Andreu.

EL SR. RIERA I BENNÀSSAR:

Sí.

EL SR. SECRETARI SEGON:

Riera i Madurell, Maria Teresa.

LA SRA. RIERA I MADURELL:

No.

EL SR. SECRETARI SEGON:

Rus i Jaume, Llorenç.

EL SR. RUS I JAUME:

No.

EL SR. SECRETARI SEGON:

Salas i Santos, Francesc Xavier.

EL SR. SALAS I SANTOS:

Sí.

EL SR. SECRETARI SEGON:

Salom i Coll, Maria.

LA SRA. SALOM I COLL:

Sí.

EL SR. SECRETARI SEGON:

Sampol i Mas, Pere.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Sí.

EL SR. SECRETARI SEGON:

Sansó i Servera, Antoni.

EL SR. SANSÓ I SERVERA:

Sí.

EL SR. SECRETARI SEGON:

Tejero i Isla, Xavier.

EL SR. TEJERO I ISLA:

No.

EL SR. SECRETARI SEGON:

Tur i Ferrer, Víctor.

EL SR. TUR I FERRER:

No.

EL SR. SECRETARI SEGON:

Tur i Torres, Vicent.

EL SR. TUR I TORRES:

No.

EL SR. SECRETARI SEGON:

Vadell i Ferrer, Maria Antònia.

LA SRA. VADELL I FERRER:

Sí.

EL SR. SECRETARI SEGON:

Valenciano i López, Valentí.

EL SR. VALENCIANO I LÓPEZ:

No.

EL SR. SECRETARI SEGON:

Verger i Pocoví, Joan.

EL SR. VERGER I POCOVÍ:

Sí.

EL SR. SECRETARI SEGON:

Vidal i Bibiloni, Guillem

EL SR. VIDAL I BIBILONI:

Sí.

EL SR. SECRETARI SEGON:

Vidal i Burguera, Joana Aina.

LA SRA. VIDAL I BURGUERA:

Sí.

EL SR. SECRETARI SEGON:

Vidal i Juan, Cosme.

EL SR. VIDAL I JUAN:

Sí.

EL SR. SECRETARI SEGON:

Alberola i Martínez, Carlota.

LA SRA. ALBEROLA I MARTÍNEZ:

Sí.

EL SR. SECRETARI SEGON:

Alfonso i Villanueva, Josep Joan.

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

No.

EL SR. SECRETARI SEGON:

Antich i Oliver, Francesc.

EL SR. ANTICH I OLIVER:

No.

EL SR. SECRETARI SEGON:

Barceló i Martí, Joana Maria.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

No.

EL SR. SECRETARI SEGON:

Cañellas i Fons, Carles Felip.

EL SR. CAÑELLAS I FONTS (Carles Felip):

Sí.

EL SR. SECRETARI SEGON:

Castro i Gandasegui, Carme.

LA SRA. CASTRO I GANDASEGUI:

Sí.

EL SR. SECRETARI SEGON:

Coll i Al·lès, Lluís.

EL SR. COLL I AL·LÈS:

Sí.

EL SR. SECRETARI SEGON:

Ferrà i Capllonch, Joan.

EL SR. FERRÀ I CAPLLONCH:

No.

EL SR. SECRETARI SEGON:

Ferrer i Bascuñana, Maria del Pilar.

LA SRA. FERRER I BASCUÑANA:

Sí.

EL SR. SECRETARI SEGON:

Gómez i Arbona, Antoni.

EL SR. GÓMEZ I ARBONA:

No.

EL SR. SECRETARI SEGON:

Gomila i Barber, Joan Bosco.

EL SR. GOMILA I BARBER:

Sí.

EL SR. SECRETARI SEGON:

González i Ortea, Josep Maria.

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Sí.

EL SR. SECRETARI SEGON:

Guasch i Ribas, Miquel.

EL SR. GUASCH I RIBAS:

Sí.

EL SR. SECRETARI SEGON:

Huguet i Rotger, Joan.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Sí.

EL SR. SECRETARI SEGON:

Huguet i Sintes, Cristòfol.

EL SR. HUGUET I SINTES:

Sí.

EL SR. SECRETARI SEGON:

Jaén i Palacios, Manuel.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Sí.

EL SR. SECRETARI SEGON:

Magaña i Alapont, Encarnació.

LA SRA. MAGAÑA I ALAPONT:

No.

EL SR. SECRETARI SEGON:

Marí i Calbet, Antoni.

EL SR. MARÍ I CALBET:

Sí.

EL SR. SECRETARI SEGON:

Marí i Ferrer, Antoni.

EL SR. MARÍ I FERRER:

Sí.

EL SR. SECRETARI SEGON:

Marí i Prats, Josep.

EL SR. MARI I PRATS:

Sí.

EL SR. SECRETARI SEGON:

Marí i Serra, Joan.

EL SR. MARÍ I SERRA:

No.

EL SR. SECRETARI SEGON:

Marí i Tur, Joan.

EL SR. MARÍ I TUR:

Sí.

EL SR. SECRETARI SEGON:

Martínez i Polentinos, Josep Miquel.

EL SR. MARTÍNEZ I POLENTINOS:

Sí.

EL SR. SECRETARI SEGON:

Mascaró i Pons, Joan Manuel.

EL SR. MASCARÓ I PONS:

No.

EL SR. SECRETARI SEGON:

Cañellas i Fons, Gabriel.

EL SR. CAÑELLAS I FONTS (Gabriel):

Sí.

EL SR. SECRETARI SEGON:

Morey i Ballester, Pere Joan.

EL SR. MOREY I BALLESTER:

Sí.

EL SR. SECRETARI SEGON:

Soler i Cladera, Cristòfol.

EL SR. SOLER I CLADERA:

Sí.

EL SR. SECRETARI SEGON:

Palau i Torres, Pere.

EL SR. PALAU I TORRES:

Sí.

EL SR. SECRETARI SEGON:

Triay i Llopis, Joan Francesc.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

No.

EL SR. SECRETARI SEGON:

Martínez de Dios, Jesús Guillem.

EL SR. MARTÍNEZ I DE DIOS:

Sí.

EL SR. SECRETARI SEGON:

Moll i Marquès, Josep.

EL SR. MOLL I MARQUÈS:

No.

EL SR. PRESIDENT:

El resultat ha estat: Vots a favor, 39; vots en contra, 20, abstencions, cap. En haver-se obtinguda la majoria absoluta, queda aprovada la Proposició de Llei 345/95, de règim fiscal, econòmic i especial de les Illes Balears.

(Aplaudiments)

Arribat aquest punt, i abans de continuar la sessió, i d'acord amb el que preveu l'article 178 del Reglament, se suspèn la sessió per un temps de cinc minuts, i convoc els membres de la Mesa i la Junta de Portaveus a la sala Montenegro per tal de preparar la proposta dels tres diputats que hauran d'anar a defensar a Madrid, en el Congrés de Diputats, la proposició de llei.

Se suspèn la sessió per un temps de cinc minuts.

Senyores i senyors diputats, els prec que s'asseguin en els seus escons, per favor. Recomença la sessió. S'ha de donar a conèixer al Ple de la cambra que els diputats designats són la Sra. Munar i Riutort, pel Grup Parlamentari MIXT, el Sr. Sampol i Mas, pel Grup PSM i EEM, i la Sra. Salom i Coll, pel Grup PP-UM.

IV.- Debat del dictamen de la Comissió d'Assumptes Institucionals i Generals, de l'escrit Exp. 3-94/PCTI-0003, RGE 5256/94, presentat per la Comissió Tècnica Interinsular, com a proposta d'atribució de competències als consells insulars en matèria d'activitats classificades.

EL SR. PRESIDENT:

Passam al darrer punt de l'ordre del dia, que correspon al debat del dictamen de la proposta de la Comissió Tècnica Interinsular d'atribució de competències als consells insulars en matèria d'activitats classificades.

Atès que no es mantenen esmenes a aquest dictamen, aquesta presidència vol fer constar que avui s'ha presentat un escrit, signat pels portaveus dels quatre grups parlamentaris, acreditatiu de l'inventari que es traspasa als consells insulars, el qual figurarà com a annexos 1 i 2 a la llei.

D'acord amb el l'estipulat per la Junta de Portaveus, correspon fer un torn de fixació de posicions a cada un dels grups parlamentaris.

Pel Grup Parlamentari MIXT, el Sr. Pascual i Amorós té la paraula.

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. El darrer punt d'aquesta legislatura consisteix en aprovar una llei de traspàs de competències als consells insulars de les activitats classificades. De tots és sabut que les llicències d'obertura que vénen després del projecte d'activitats classificades en moltes ocasions es donen quan ja l'establiment corresponent està en funcionament, moltes vegades més d'un any i moltes vegades en cara més, perquè no la demanen tot d'una, però el que és cert és que a una pregunta que jo vaig fer en el seu moment, en fa aproximadament un any, al Govern, la resposta va ser que la mitjana d'aprovació, o sigui de sortida dels expedients que entraven en la Conselleria de Governació, des que hi entraven, era d'aproximadament uns nou mesos, o sigui, que era com un part. Amb això, no és que ho vulgui criticar, perquè anteriorment, abans de la transferència de l'Estat, també era un altre part. Jo esper que aquesta llei serveixi perquè els consells insulars ho facin més fàcil i perquè, tal volta, es pugui delegar en certs ajuntaments l'aprovació dels expedients corresponents; que no hagin de venir a Palma, que no hagin d'anar a Maó o que no hagin d'anar a Eivissa, aquests expedients, perquè perfectament ho poden fer els ajuntaments. Evidentment, això sí, el Consell Insular de Mallorca, el Consell Insular de Menorca i el Consell Insular d'Eivissa i Formentera hauran de tenir cura en la seva gestió que en cas de delegació, es continuï exigint el que marca la llei, que no hi hagi una laxitud en demanar els projectes de mesures correctores, i per tant, que es millori el servei, però que no es davalli la guàrdia en les mesures correctores de les activitats molestes, insalubres, nocives i perilloses.

Això es fa avui per consens, per unanimitat, i això és bo. Vol dir que hi ha discrepàncies, però que tots votarem que sí al darrer punt d'aquesta legislatura, a aques-

la proposició de llei, i jo crec que és positiu que acabem amb una unanimitat. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pascual. Pel Grup PSM i EEM, Sr. Orfila, té la paraula.

EL SR. ORFILA I PONS:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Possiblement sigui aquesta la llei d'atribució de competències als consells insulars que més directament afectarà als ciutadans de les set que en finalitzar aquesta legislatura s'hauran aprovades.

Hem de començar la nostra intervenció fent constar que la proposta que avui s'aprovarà, ben segur que per unanimitat de la cambra, no se sembla ni de prop a la proposta sortida de la Comissió Tècnica Interinsular, i és precisament aquest fet el que fa possible la unanimitat que tan poques vegades es dóna en aquesta casa. La feina duta a terme en el sí de la ponència parlamentària ha aconseguit el miracle: tot allò que ha resultat impossible en les altres lleis d'atribució de competències als consells ho ha estat en aquesta tramitació; per quin motiu, ens hem de demanar, no s'ha optat per aquesta via del consens fins ara en unes lleis que tenen tanta importància, en unes lleis que tracten d'una qüestió tan transcendent com és l'estructuració de la Comunitat Autònoma?, per quin motiu s'ha fet cas en aquesta ocasió de les valoracions dels grups de l'oposició, pel que fa al càlcul del cost efectiu de la transferència, fins al punt que pràcticament s'ha doblada la quantitat inicialment prevista i proposada pel Govern?, per quin motiu, en aquesta ocasió, no hi ha hagut cap problema per incloure entre la normativa aplicable la referència a la Llei reguladora de les bases de règim local - la qual nosaltres hem arribat a nomenar "la innominable"- tal com ha vingut reclamant l'oposició parlamentària a cada una de les lleis d'atribució de competències?, per quin motiu, en aquesta ocasió, ha acceptat el grup majoritari suprimir els noms dels funcionaris que es transfereixen?, per quin motiu en aquesta llei no hi ha cap referència a la figura dels comissaris polítics, dels representants del Govern en les comissions que es poden crear per gestionar les competències que es transfereixen? És, la llei que avui aprovarem, la demostració que es pot aconseguir el consens en la tramitació de determinades propostes, que, en ser d'un interès molt especial, no poden ser canviades o reformades a cada canvi de majoria que es produeixi. Llàstima que hagin esperat al final de la legislatura. Llàstima que aquesta aproximació de posicions no s'hagi produït encara en el lloc on se suposa que s'hauria de donar, és a dir, a dins la Comissió Tècnica Interinsular.

Però que ningú no es vulgui pensar que la meua intervenció té un caràcter -un caire- negatiu, ben al contrari, saludam amb satisfacció aquest acord. Reconeixem que el grup que dóna suport al Govern ha fet esforços considerables per atracar postures a les de l'oposició, que s'havien hagut d'esforçar en fer postures per millorar el contingut de les pro-

postes (...) de la proposta que havia sortit de la Comissió Tècnica Interinsular, que no se sembla en res a aquella, que hi ha un únic article, sembla, que s'hi mantengui, emperò, aquesta és una qüestió on ens hem d'alabar tots, perquè és la qüestió positiva. S'ha de reconèixer que les aportacions dels tres presidents dels consells insulars han estat molt positives, amb un símptoma clar que se sentien preocupats pel contingut d'una llei que ha de ser important per als tres consells, i no ho deim debades, parlem d'un servei d'activitats classificades que ha funcionat molt malament fins fa poc temps, que ha millorat molt lentament i que ara, amb la passa que es dóna, en atribuir les competències als consells, no sols representarà un augment de la capacitat d'aquests, sinó que guanyarà en agilitat, en efectivitat i millorarà en aquest sentit el servei donat als ciutadans. Avui haurem fet una passa per convertir els consells en els governs de cada illa, allò que deim tantes vegades, i els ciutadans ho coneixeran, si són capaços, des dels consells insulars, de gestionar de forma correcta aquest servei, i aquest és el desafiament que avui queda damunt la taula.

No puc passar per alt fer un esment a la feina fet pel lletrat Sr. Cerveró, sense la qual difícilment aquesta llei tendria el nivell que té. Ja veuen que, de vegades, sense assessors de pagament, les coses, fins i tot, surten millor.

Avui, senyores i senyors diputats, hem avançat en el procés d'estructuració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears en atribuir als consells insulars un element important de l'administració. Hem reforçat el paper dels consells i ho hem fet, a més a més, en una qüestió en què els ciutadans notaran un canvi, i un canvi per a bé. Llàstima que no s'hagi pogut fer el mateix en tantes altres qüestions referides als consells insulars, i que ens valgui, aquesta experiència; si ha estat possible una vegada, ho hauria de ser en totes les altres. Quan aprovem lleis que atribueixin competències als consells, no ens podem permetre el luxe, senyores i senyors diputats, que a cada nova legislatura, si canvia la majoria en aquesta cambra, s'hagin de revisar i s'hagin de canviar. Apel·lam, per tant, de nou al consens, no com una arma o una eina electoral, sinó com una actitud real, com una actitud positiva. Avui s'ha demostrat que era possible. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Orfila. Pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, Sra. Barceló, té la paraula.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. A la darrera, va la vençuda, i per primera vegada; per a açò, hem hagut d'esperar a la darrera sessió del plenari del Parlament en aquesta legislatura perquè per primera vegada, avui, el darrer dia, hem aconseguit un acord polític respecte d'una transferència als consells insulars.

Per tant, en aquest parlament avui, el darrer dia de sessió plenària, estam d'enhonorabona. Hem aconseguit, amb aquesta llei de transferències, velles reivindicacions manifestades per tots, en definitiva, per tots els partits polítics. Recursos econòmics més justos, més suficients per gestionar les transferències que ens fa el Govern als consells insulars. El fet de deixar a decisió de cadascun dels consells insulars l'organització, i el que és més important, la possibilitat d'existència de comissions insulars, anomenades tècniques, entre cometes; el fet d'anomenar per primera vegada la Llei reguladora de les bases de règim local com una llei bàsica, la qual s'haurà de tenir en compte per al funcionament de les transferències; també, com a vella reivindicació, iniciar el procés de transferències als ajuntaments i reconèixer-los la seva capacitat de gestió.

Per tant, hem avançat molt en tot el que hem reivindicat en cada transferència que s'ha fet als consells insulars. S'han aconseguit i, per açò, estam d'enhonorabona.

Però no podem deixar, manco avui, ja que hem aconseguit açò, la reflexió sobre per què hem hagut d'esperar a aconseguir-ho tot avui, el darrer dia. Jo crec que hem d'assenyalar dues coses fonamentals: La primera, la capacitat de treball, l'interès d'un lletrat d'aquesta casa que ha reelaborat -ha fet nou- tot un projecte enviat pel Govern a la Comissió Tècnica Interinsular, deixant-hi només un article sense tocar; per tant, el primer fet, hi hem tingut bon assessorament, i en segon lloc, aquesta vegada hem pogut avançar amb un text nou perquè per primera vegada hem estat d'acord tots els grups polítics d'aquest parlament en valorar la incapacitat del Govern, que s'ha manifestat ja com a insuportable pels grups polítics que formam aquest plenari en el darrer text elaborat de les transferències que avui discutim.

Les presses davant les eleccions, allò que li costa, al Govern, amollar recursos econòmics i renunciar a competències de govern envers els consells insulars i la manca, en aquest cas sobretot, de capacitat del Govern per fer propostes que millorin la gestió d'un servei que es dona als ciutadans, que és important per a la convivència diària i per a la seguretat jurídica dels administrats; per açò, hi hem pogut avançar.

Així, amb la constatació política per part del tots els grups d'aquesta incapacitat del Govern per presentar una proposta seriosa, rigorosa, suficient per als consells insulars i per millorar el servei que ha donat fins ara el Govern, ha permès que els grups polítics donéssim plena confiança a un lletrat que, front a la proposta del Govern, ha avançat i ha fet nou un text que avui aprovam, un text nou, totalment millor, que suposa un avanç en la manera de fer feina en aquesta casa, que suposa una situació més justa per als consells insulars, que suposa una primera passa de descentralització, que suposa, i hi duu inclosa, la millora dels serveis a tots els administrats, i per tant, hem de constatar avui que a pesar de tot, hi hem avançat.

Hem de constatar, per tant, que hem millorat la qualitat, que podem millorar els serveis que donam als ciutadans, que

hem avançat en la descentralització i, en darrer terme, hem de constatar que el Govern hi ha fracassat. Per tant, estam avui d'enhonorabona en aquest darrer dia. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Barceló. Pel Grup PP-UM, té la paraula el Sr. Verger i Pocoví.

EL SR. VERGER I POCOVÍ:

Sr. President, senyores i senyors diputats. No hi ha manera, Sra. Barceló; és que no hi ha manera. Per una vegada que es fa un esforç, hem de sortir amb una crítica ferotge al Govern, jo crec que avui no era presentable ni ve al cas.

aquí passava una cosa: El Govern va fer el que havia de fer, va fer una proposta a la Comissió Tècnica de transferències als consells insulars. En analitzar la situació, vàrem comprovar, tots, que la llei de transferències hagués pogut ser molt senzilla: La valoració, els mitjans i quatre articles; com solen ser aquestes coses. Però ens vàrem preocupar per això i vàrem comprovar que el que passava era que el procediment que s'emprava es podia modificar, es podia modificar per fer-lo més àgil, perquè sabem que a més era l'única manera, per ventura, d'entrar en una altra dinàmica, perquè aquí mateix, en aquesta tribuna, s'ha dit que moltes vegades un expedient no es retarda per culpa de la conselleria, ho sabem tots els que coneixem aquest tema, normalment, per desgràcia, es retarda per culpa dels ajuntaments, i tots els que coneixem aquells projectes o aquells expedients sabem que això és així. Des del primer moment ens vàrem plantejar variar substancialment la proposta que venia de transferències i, a dins una mateixa llei, fer-n'hi dues, que és el que hem fet, dues lleis: una llei de transferències i una llei de procediment. Si avui haguéssim dut aquí -o si la majoria hagués proposat- just la llei de transferències, no hi hauria les alabances, però tampoc no hi hauria les crítiques, Sra. Consellera, perquè aquí han rebut fins i tot en el carnet d'identitat, quan vostès no en tenen cap culpa, sinó tot al contrari, perquè a mi em consta que vostès han fet una gran feina en activitats classificades, i la majoria d'expedients es retarden no per culpa del Govern, sinó, com he dit abans, per culpa dels ajuntaments. Per consegüent, deixem de criticar el darrer dia d'una legislatura, tots ens hem posat d'acord per fer un text positiu perquè funcionin millor tots uns expedients la tramitació dels quals és molt complexa, i continua sent enormement complexa, però s'ha fet un esforç positiu per millorar aquesta situació; en aquest sentit, jo també m'apunt a donar les gràcies a la feina feta pel Sr. Agustí Cerveró, perquè aquí vàrem discutir entre tots la problemàtica que hi havia i vàrem mirar, ja abans d'entrar en ponència i en comissió, si trobàvem mitjans o lleis comparatives a altres comunitats autònomes (Galícia, etc.) per veure si les hi podíem aplicar, perquè creiem que eren necessà-

ries, però també aquí hem de dir que els tècnics de la conselleria, fins al darrer dia, fins avui mateix, han estat aportat observacions i puntualitzacions per millorar aquesta llei. Per consegüent, Sra. Consellera, no es preocupi. Nosaltres, el nostre grup, hem de donar les gràcies també a vostè, també a Agustí Cerveró i a tothom, perquè creim que hem fet d'una llei, dues: una de transferències, que era la pròpia i que no importava allargar més, i una altra de procediment, que pensàvem que era necessari fer-la perquè hi havia coses que poden millorar. Així s'ha arribat a aquest acord que avui aprovarem, crec que per majoria.

És una llei tècnica, no exigeix complicacions polítiques. Tots som conscients de la dificultat que presentava avui aconseguir un permís d'obertura; per consegüent, aquí cercam formules que millorin..., i aquesta és la feina del Parlament, aquest és l'objectiu del Parlament.

Fins i tot, a mi em sap greu no haver tengut més temps per tramitar aquesta llei, perquè hauria estat bo que els ajuntaments -els batles-, que en moltes ocasions podran tenir responsabilitats importants a través d'aquesta llei, o els col·legis professionals, perquè també als professionals encomanem responsabilitats, n'haguessin pogut dir qualque cosa, i crec que no serà dolent que se'ls digui qualque cosa d'aquest tema. Ens hi ha faltat, per desgràcia, un poc de temps. A mi no em deixa de preocupar el que aprovam avui, perquè tot i estar-hi totalment d'acord, no vull deixar de manifestar que m'hagués agradat haver tengut més temps per analitzar certs articles, com tots els que vàrem formar part de la ponència de la comissió.

Per consegüent, jo crec que avui, en el darrer punt de l'ordre del dia i d'aquesta legislatura, ens hem de felicitar perquè davant d'una preocupació que és en el carrer, que és en els ajuntaments, que és en els administrats, hem estat capaços tots plegats, Govern inclòs, de cercar el mecanisme positiu que doni llum, no aquest, sinó un llum verd a un problema que hi existia, i si això ens serveix per agilitar la tramitació d'aquells expedients, nosaltres estarem molt satisfets. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Verger.

Procedeix a continuació la votació conjunta del títol de la llei i dels 55 articles, de les 5 disposicions addicionals, de les 4 transitòries, de la disposició derogatòria, de les 3 disposicions finals, dels dos annexos i de l'exposició de motius.

Senyores i senyors diputats que voten a favor, es volen posar drets, per favor? Gràcies, poden seure.

Queda aprovat per unanimitat.

Procedeix ara, així mateix, en compliment de l'article 24.6 de l'Estatut d'Autonomia, a efectuar la votació final única per tal que la majoria suficient s'assoleixi pel vot favo-

nable, computat de manera separada, de parlamentaris que representin, si més no, dues illes diferents, però en aquest cas, atesa la unanimitat que hi ha hagut amb anterioritat, deman: Diputats de Mallorca, de Menorca i d'Eivissa i Formentera que voten a favor, es volen posar drets, per favor? Gràcies, poden seure. En conseqüència, aquesta llei, l'aprovació de la qual ha obtingut la majoria qualificada que s'estableix a l'article 24.6, queda aprovada. Queda aprovada la Llei d'atribució de competències als consells insulars en matèria d'activitats classificades, parcs aquàtics i reguladora del procediment i de les infraccions i sancions.

Esgotat l'ordre del dia, i abans de concloure aquesta sessió, vull donar l'enhorabona a tots els diputats i diputades per la tasca feta al llarg d'aquests quatre anys i també agrair, com no, la paciència amb què han aguantat aquest president durant aquests quatre anys i recordar-los que estan convidats tots al sopar d'adieu avui vespre a les nou.

Conclou aquesta sessió i acaba aquest període de sessions. Gràcies a tots.

(Aplaudiments).